

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

33. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

21. SRPNA 2016

Z obsahu:

**Milosrdenství náleží
k ustavujícím evropským
hodnotám**

Katecheze Svatého otce
Františka 3. srpna 2016
- strana 2 -

**Neposkvrněné
Srdce Panny Marie**
Melanie G. Hostová
- strana 4 -

**Suma o darech
svatého Josefa (37)**
- strana 6 -

Svatý Ludvík Francouzský
Připomínka 25. srpna
- strana 7 -

**Náboženský stát
(3 - dokončení)**
Grzegorz Kucharczyk
- strana 8 -

**Mají katolíci podpořit
petici proti novele zákona
o registrovaném
partnerství?**
Mag. Theol. Tomáš Kiml
- strana 10 -

**„Můj život určovala
zášť a sebezničení“**
Vzpomínky jedné
obráčené homosexuální
ex-porno-star
- strana 11 -

**Znamení přítomnosti
Boha ve vesmíru
(2 - dokončení)**
P. M. Piotrowski TChr
- strana 12 -

Diego Rodríguez de Silva y Velázquez (1599–1660): Korunování Panny Marie

Milosrdenství náleží k ustavujícím evropským hodnotám (srov. Mt 5,3-7)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci v aule Pavla VI., Řím 3. srpna 2016

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnes bych se rád krátce zamyslel nad apoštolskou cestou do Polska, kterou jsem vykonal v minulých dnech.

Příležitosti k ní byl Světový den mládeže – poté, co uběhlo 25 let od historického Světového dne mladých, který se slavil v Čenstochové po pádu železné opony. Za uplynulých pětadvacet let se změnilo Polsko, Evropa i celý svět. Toto světové setkání mládeže se stalo *prorockým znamením* pro Polsko, Evropu a svět. Nová

generace mladých lidí, dědiců a pokračovatelů pouti, zahájené sv. Janem Pavlem II., reagovala na výzvy dneška a vyslala znamení naděje. Je to znamení, které se nazývá *bratrství*. Neboť právě v tomto válčícím světě je nezbytné bratrství, blízkost, dialog, přátelství. Když nastává bratrství, je to znamení naděje.

Začněme právě u mladých lidí, kteří byli původním důvodem cesty. Opětovně odpověděli na výzvu, přijeli z celého světa a někteří z nich jsou tady mezi námi. Byl to svátek barev, různých tváří, jazyků

a příběhů. Nevím, jak to dokáží – mluví sice rozdílnými jazyky, ale jsou schopni si porozumět. Proč? Chtějí totiž jít spolu, stavět mosty, přejí si bratrství! Přivezli si s sebou svá trápení a otázky, avšak především radost ze setkání, a proto ještě jednou mohli poskládat mozaiku bratrství. Je možné mluvit o mozaice bratrství. Příznačným výjevem Světových dní mládeže je mnohobarevná řada vlajek, kterými mladí lidé mávají. Na Světových dnech mládeže totiž prapory jednotlivých států nabývají větší krásy, jakoby se „očisťují“ – a také prapory zneprátelených zemí vlají vedle sebe. A to je krásné! Také tady máme vlajky – ukažte nám je!

Na tomto velikém setkání Svatého roku tak mladí lidé z celého světa přijali poselství o milosrdenství, aby jej všude přinášeli ve skutcích duchovního a tělesného

Pokračování na str. 5

Svět je ve velkém nepořádku. Ale křesťanská víra nad touto skutečností nelomí ruku a nesmíruje se s osudem světa, který prostřednictvím mnoha mocných lidí – ať už vědomě, či nevědomě – je veden k tomu, aby dospěl k sebezničení. Víra v Ježíše Krista, vtěleného Syna Božího a zmrtvýchvstalého Vykupitele světa, totiž nutně zbavuje člověka zoufalé beznaděje – i kdyby se měla týkat záchrany jen jediného člověka; i to je vítězství Ježíšova kříže. Je-li duše křesťana zmučená beznadějí nad současným stavem světa, budme si jisti, že s vírou takového křesťana není něco v pořádku.

Jak uvést do pořádku svůj život, či jak jej v pořádku udržovat? Odpověď nabízí kázání P. Josefa Kentenicha o zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. (str. 4-5) V den památky Panny Marie Královny (22. srpna) se před reformou církevního kalendáře II. vatikánským koncillem slavilo Neposkvrněné Srdce Panny Marie. Dáme-li si do souvislosti Pannu Marii Nanebevzatou, její Neposkvrněné Srdce, její Neposkvrněné početí (8. prosince) a její prostřednictví všech Božích milostí (8. května), pak dostaneme dokonale obraz Panny Marie Královny. Neexistuje v dějinách lidstva vznešenější a mocnější královna, než je Matka Boží! V návaznosti na minulé číslo Světla snadno na-

Editorial

jdeme odpověď na otázku, proč katolík nemůže žít v zoufalství, jež je smrtelným hříchem. Máme totiž mocnou Pomocnici a Prostřednici Božích milostí, Pannu Marii! Ona má moc zachránit lidskou duši třeba i v posledním okamžiku života, jen je nutné se její mateřské lásce otevřít. A je-li taková Královna, oč vznešenější a mocnější je Trojjediný Bůh, Pán a Stvořitel vesmíru! Jestliže jsme v něho uvěřili, víme, že on je konečný Vítěz, i kdyby jím stvořený svět svůj boj o záchranu prohrál. A tato víra nemá rozhodně nic společného se zoufalstvím, s beznadějí...

Katolická víra s sebou ale nutně nese zodpovědnost za tento svět. Děti milujícího Boha přece mají milovat jeho dílo. Tato zodpovědnost se má projevit i ve světských záležitostech, jež mají být skrze katolíky napojeny na Trojjediného Boha, na jeho přirozený řád a spásnosné působení v duších lidí. Někdy je to velice obtížné, zvláště jde-li o vládců či politiky. Proto je užitečné připomenout si jako dobrý příklad svatého krále Ludvíka Francouzského. (str. 7)

Stejně tak užitečné je uvědomit si kořeny toho, jakým způsobem také dnešní politika ovlivňuje myšlení a životy lidí, a to

i v duchovní oblasti, čili ve vztahu k Bohu. (str. 8-9) A protože jde často o boj mezi mocnostmi zla a lidmi, kteří prosazují Boží řád, bez ohledu na svoji víru a chápání tohoto řádu, dostávají se i katolíci nevyhnutelně do situace, kdy musí jednat. A to je také případ petice proti novele zákona o registrovaném partnerství. Kdo jiný by ji měl podepsat, když ne katolík? Využijte vloženého petičního archu uvnitř Světla! O co v celé záležitosti jde, se dočtete na straně 10. Zajímavým doplňujícím svědectvím k dané problematice je rozhovor s Josephem Sciambrou, bývalou homosexuální porno-star. (str. 11-12) Ten mj. říká, že boj za práva homosexuálů je politický boj, do něhož jsou osoby s homosexuálními sklony lákány s tím cílem, aby se zničila rodina. Žel, tento člověk ví, o čem mluví. Avšak nezapomínejme i na druhou stranu mince: Máme v tomto případě co do činění se zraněnými lidmi, kteří potřebují pomoc. První pomocí pak je neutvrzovat je v jejich životním stylu...

Vložme tedy s důvěrou pod vedením Panny Marie Královny do rukou Trojjediného Boha všechny záležitosti tohoto světa, i naše rozhodování a jednání ve věcech časných, které mají nám i druhým lidem pomáhat na cestě spásy. Královno nebeská, oroduj za nás a celý svět!

Daniel Dehner

Jeden z Ježíšových posluchačů položil zvláštní otázku. I tebe možná zajímá, kolik bude těch, kteří budou spaseni. Ale k čemu ti je taková zvědavost? Není stanovena žádná kvóta těch, kteří mají naplnit nebe. Budeš-li mezi ně připočten, záleží jen na tobě a tvém vlastním rozhodnutí.

Pro Pána je však tento dotaz vhodnou příležitostí, aby vyslovil závažné varování. Důrazně tě upozorňuje, že cestu k věčné blaženosti si nesmíš představovat jako nějakou pohodlnou a bezstarostnou procházku. Pokud těch, kteří skutečně vstoupí do Otcova domu, bude spíše málo, pak jen proto, že je příliš mnoho těch, kteří nejsou ochotni podstoupit potřebné úsilí, aby došli k poslednímu cíli. Pros proto Duchu Božího, abys správně pochopil dnešní Ježíšovu výstrahu.

Upozorňuje tě totiž na to, že sklon k svévoli a pohodlnosti neohrožuje pouze ty, kteří jsou daleko od Pána a jednají podle svého. Právě ne jeden z těch, kteří si zakládají na tom, že se pohybují v Ježíšově blízkosti, příliš spoléhá na své ničím nezasloužené postavení a podlehl pokušení zařadit si i v duchovním životě obdobu pozemského pohodlí a blahobytu. I když na zemi stále přibývá širokých a lidsky pohodlných cest, k těsné bráně Ježíšova království povede vždy jen úzká cesta, která nenabízí žádné pohodlí. Je to cesta *přísné Boží výchovy*, která je nezbytná, protože *do nebe nevede nic nečistého*⁽¹⁾.

Nemysli si, že když se můžeš pohybovat v privilegované blízkosti Božího Syna, máš tím už zaručeno, že s ním budeš uveden dovnitř. Jediné přijetí *přísné Boží výchovy* tě opravňuje počítat se mezi Boží děti. Bez této *kázně* patříš mezi *cizí*. Dokonce i těm, kteří s Pánem jedí a pijí, kteří jsou u toho, když hlásá své slovo a koná divy, se může stát, že nakonec uslyší nekompromisní odmítnutí: *Neznám vás*.

Pán poznává své nikoliv podle blízkosti, ale podle podoby, podle toho, že *neberou na lehkou váhu, když je vychovává, zachovávají jeho slovo, berou na sebe každý den jeho kříž*⁽²⁾ a jdou v jeho šlépějích. Nestačí, že ses narodil v křesťanské zemi, v katolické rodině, že patříš k tomu či onomu hnutí nebo společenství, že zastáváš ten či onen úřad, nestačí spokojit se s tím, že si vedeš tak, jak jsou zvyklí počínat si ostatní.

Noví hosté

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Přijdou od východu i západu
a budou stolovat v Božím království.*

Zpohodlně, automatizované a vylepšené křesťanství nevede k té jediné brance, kterou je možno vstoupit. Sebeuspokojení nenáročného duchovního života tě může snadno zaskočit, a octneš se venku před zavřenými dveřmi. Nedovol si ani v nejmenším pochybovat o existenci místa věčného ztracení. *Falešní proroci*⁽³⁾ s oblibou namlouvají sobě i tobě, že pokud vůbec existuje, je prázdné. Jak to, že Ježíš s politováním konstatuje, že těch, kteří *jdou do záhuby, je mnoho*?⁽⁴⁾ Chceš snad říct, že si to jen vymýšlí?

To vůbec neznamená, že by Otec nebyl milosrdný a showivavý. Je dostatečně dlouho dobrotivý právě proto, že jednoho dne se těsná branka nenávratně uzavře a může to postihnout kohokoliv.

Smutná skutečnost, že mnozí nevyužili včas jeho milosrdenství, vůbec neznamená, že Bůh je bezcitný nebo krutý. Ve své dobrotě poskytuje svou milost všem, kdo jsou ochotni ji přijmout. *Jeho milosrdenství nad námi mocně vládne, Hospodinova věrnost trvá na věky*.⁽⁵⁾ Můžeš to poznat z toho, jak na místo těch, kteří dosud byli v jeho blízkosti, ale lehkomyšlně si zahrávali s nepravostí, uvádí do svého království zcela jiné hosty, kteří přišli dokonce zdaleka, *od východu i západu, od severu i jihu*.

Kde je málo těch, kteří vstoupili na *úzkou cestu*, tam je i málo těch, kteří slyší Pánovo volání. Nedostatek duchovních povolání v tradičních křesťanských zemích usvědčuje tyto země, že nejsou na správné cestě. Místo křesťanů, kteří zmalátněli, protože se zabydli v blahobytu, zaujmou zcela jiní, *kteří o něm dosud neslyšeli mluvit a neviděli jeho slávu*, ale nyní si ho dokonale zamilovali a *přinášejí v čistých nádobách své dary do Hospodinova domu. Z nich si bere kněze a levity*.

Pros Ježíše, abys celý život věrně setrval v jeho škole. Je to spojeno s bolestí, ale tím více to přináší bohatší ovoce. Přestaň se dívat na to, co dělají druzí. Vůbec

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 66,18-21

Toto praví Hospodin: „Znám jejich skutky a jejich myšlenky. Přijdu, abych shromáždil všechny národy a jazyky. Přijdou a uzří mou slávu. Udělám na nich znamení a pošlu některé z těch, kdo se zachránili, k národům Taršíše, Putu, Ludu, Mešechu, Rošu, Tubalu, Javanu, k dálným ostrovům, které o mně neslyšely mluvit a neviděly mou slávu. Budou hlásat národům mou slávu. Přivedou všechny vaše bratry ze všech národů jako dar Hospodinu na koních, na vozech, na nosítkách, na mezcích a na velbloudech na mou svatou horu do Jeruzaléma - praví Hospodin - jako když synové Izraele přinášejí v čistých nádobách dary do Hospodinova domu. A také z nich si vezmu kněze a levity“ - praví Hospodin.

2. čtení - Žid 12,5-7.11-13

Bratři! Pustili jste z hlavy, že Bůh vás povzbuzuje jako své syny: „Když tě Pán vychovává, můj synu, neber to na lehkou váhu, ani neklesej na mysl, když tě kárá. Pán totiž trestá toho, koho má rád, a šlehá každého, koho uznává za svého syna.“ V té kázni vytrvejte! Bůh s vámi jedná jako se svými dětmi. Vždyť kterého syna otec nekárá? Pokud ovšem taková přísná výchova trvá, nezdá se radostná, nýbrž bolestná, ale potom to nese těm, kdo tou školou prošli, ovoce míru, totiž spravedlnost. Posilněte proto ochablé ruce a klesající kolena. Připravte pro své kroky přímé stezky, aby se chromý úd nevymkl, ale spíše uzdravil.

Evangelium - Lk 13,22-30

Ježíš se ubíral od města k městu, od vesnice k vesnici, učil a pokračoval v cestě do Jeruzaléma. Někdo se ho zeptal: „Páne, je málo těch, kdo budou spaseni?“ Řekl jim na to: „Usilujte o to, abyste vešli

Dokončení na str. 6

nespoléhej na většinu, ani když si jásá a prozpěvuje, ale dívej se věrně na Ježíše.

Páne, dodej nové síly mým ochablým rukám a klesajícím kolenům!

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Zj 21,27; ⁽²⁾ srov. Mk 8,34;

⁽³⁾ srov. Mt 7,15; ⁽⁴⁾ Mt 7,13; ⁽⁵⁾ Ž 117,2

Neposkvrněné Srdce Panny Marie

Na 22. srpna podle dekretu Posvátné kongregace pro svátosti ze 4. května 1944 připadl na místě oktávu Nanebevzetí Panny Marie svátek Neposkvrněného Srdce Panny Marie.⁽¹⁾ Byl ustanoven na počest světového zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie (8. prosince 1942): „Aby s pomocí svaté Matky Boží byl všem národům darován mír církve Kristovy a svoboda.“ Mše svatá obsahuje řadu vlastních textů, které se jinak v mariánských mších nenacházejí. Vstupní verš (Introitus) je opravdový vstup: „Přistupujme s důvěrou k trůnu milosti...“ Čtení je nejkrásnějším místem ze Siracha:

„Já jsem matkou krásného milování...“ (Sir 24,18) Evangelium nás přenáší pod kříž. Ježíš předává své Matce Jana. V některých zpěvech zaznívá „Magnificat“.

* * *

O zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie hovořil P. Josef Kentenich (1885–1968), zakladatel mezinárodního Schönstattského hnutí, v kázání, které přednesl v Milwaukee v USA dne 22. srpna 1965. Zde je výňatek:

„...Tady musíme nanejvýš poukázat na výraz »Zasvěcení Neposkvrněnému Srdci milé Matky Boží«. Co to znamená: zasvěcení? Oddat se, úplně se oddat. Máme se tedy snažit o úplnou oddanost Neposkvrněnému Srdci milé Matky Boží. Každé slovo, které vychází z úst Božích a také z úst milé Matky Boží, má hluboký smysl. Úplná oddanost Srdci Matky Boží. Znamená to obojí: Srdce je nejdříve symbolem lásky. Pak je symbolem celé osobnosti.

Symbol lásky. Máme se tedy oddat lásce Matky Boží. Ale musíme hned vyzvednout: její lásce k Bohu a k nám. To předpokládá, že Matka Boží má nejenom hlavu, nejenom vůli, ale také srdce. Oddat se srdci, na které přechází láska. Chceme se oddat nezměrné, strhující lásce Boží Matky. Dětská láska k Otci, mateřská láska k nám, snoubenecká láska k Vyku-

piteli. Ale nezištná, z lásky trpící, z lásky soucitná láska. To všechno je symbol, obraz lásky, kterou Otec chová k nám. Odevzdanost lásky Boží Matky k Otci a k nám jako symbol té lásky, kterou chová věčný Otec nekonečným způsobem k nám. Když se úplně vydám z lásky, pak to znamená, že věřím v nezměrnou lásku Matky Boží

k Otci a k nám, ale jako výraz lásky Otce k nám a jako výborný prostředek, jak v nás zajistit lásku k Otci. Když stojí v centru našeho života nekonečná láska Otcova, nekonečně vřelá, vroucí láska Matky Boží, pak máme správný obraz Otce, správný obraz Matky. A na to odpovídá naše přirozenost. Láska, nesmírná

láska. Jak to říkali staří Římané? »Si vis amari, ama!« – Když chceš být milován, pak miluj! A Bůh si přeje být milován, máme Ho milovat z celého srdce. A jak nás živý Bůh miloval? Jak ukázal svoji lásku? Projevil ji skrze lásku Matky Boží...

Zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Matky Boží znamená úplnou proměnu jednotlivce a celé lidské společnosti. Proto má ďábel tak obrovský zájem na tom, aby zničil obraz Matky Boží, aby obraz Matky Boží zfalšoval, jak se dnes často děje. My se toho neúčastníme! Jak často jsme se tady nebo v jiných farnostech odevzdali Srdci milé Matky Boží! To teď opakujeme. Zasvěcení je slavnostním zvednutím štítu lásky Nekonečného, lásky milé Matky Boží k nám. Je to slavnostní pozdvižení štítu naší vroucí, upřímné, silné, obětavé, vstřícné lásky vůči Matce Boží a věčnému Bohu Otci. Cítíme, že je to program, reformní program prvního stupně?

Ale ještě nejsem na konci. Srdce je také **symbolem osobnosti**. Jádrem osobnosti není vůle, jak se často myslí nebo říká, tím je srdce. Komu se tedy máme darovat? Někaké osobnosti, žádné ideje. To je tragika mnohých dnešních katolických učenců: Oni odmítají lásku k Srdci Mariinu, jakož i k Srdci Ježíšovu. Proč? Základem je strach. Museli by se sklonit před nějakou osobou. Ideje, které se vytrubují, být připojen k nějakému systému, před tím

se mohu sklánět. Ale odevzdat se nějaké osobnosti, to je těžké. To je tragika dnešní doby, že už nezná žádnou osobní lásku. Osobní láska stále více mizí. A proto zdůrazňujeme zasvěcení osobě Matky Boží jako výraz odevzdanosti živé osobě Trojjediného Boha.

Kdo tomu porozumí, ten také tuší, jaký reformní program před námi stojí. Ten prosí Matku Boží: Zapal ve mně lásku, lásku k Tobě, lásku k Tobě jako požár lásky, ale také lásku k Tobě jako k osobnosti, abych tímto způsobem byl úplně oddán nekonečné lásce a osobnosti věčného Boha, abych překonal všechno čisté ideologické, pouhé lpění na idejích, a proto byl vnitřně proměněn.

Ale tím jsem ještě neskončil. Srdce Mariino je nezlomené Srdce. Nezlomené proto, že je bez dědičného hříchu. Teď je to vyjasněné, tam nahoře, v nebi. Planoucí žhavé Srdce, požár lásky, jaký si vůbec neumíme představit.

Teď vyzvednu ještě jeden výraz, který je bezpochyby myšlený milou Matkou Boží: Srdce Matky Boží je uspořádané srdce. Neposkvrněné Srdce je uspořádané srdce.

Co máme před sebou v Srdci milé Matky Boží? Mikrosvět nekonečně rozčleněného pořádku, který chce zase dát Matka Boží makrosvět, celému světu. Uspořádané srdce.

Svět je v nepořádku, a to velice. Všechno je na rozbití, neuzdravitelně na rozbití. Srdce Matky Boží je v pořádku, a to jediným způsobem. Když se nechám obdarovat Neposkvrněným Srdcem Matky Boží, pak si dám vtělený pořádek, pak si daruji vtělený mikrosvět pořádku. A musí to začít působit. Moje srdce dojde také k pořádku. A musí to působit znovu. Od mého uspořádaného srdce se uspořádá moje okolí. Jestliže patřím k nějakému společenství, bude moje společenství tímto uspořádáno. Když patřím k nějakému společenství, také ke katolické rodině, jak vypadá v rodině vtělení mikrosvěta pořádku? To by musela naše mariánská úcta zasáhnout naši zbožnost. U Matky Boží je láska uspořádána ve všech směrech. Jaký hluboký smysl má tedy zasvěcení Neposkvrněnému Srdci milé Matky Boží! ▶

► Milá Tříkrát podivuhodná Matko a Královno ze Schönstattu! Udělej z nás tříkrát podivuhodné děti neutuchající božské radosti a lidského pláče, spojeného s božským smíchem. Amen.“

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 16/2014 přeložil -mp-

* * *

Z historie úcty k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

Za prvního šířitele úcty k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie bývá udáván sv. Jan Eudes. Šířil ji i ve svých spisech, a proto už v roce 1688 byla tato úcta označována za církevně schválenou. První papežské povolení liturgického slavení dal Pius VII. (1800–1823).

V roce 1836 bylo v Paříži založeno ke cti Nejčistšího Srdce Panny Marie bratrstvo, které šířilo úctu k Mariinu Srdci a rozšířilo se po celé Evropě. V karmeliánském řádu byla mariánská úcta od je-

ho počátku, Maria byla jeho patronkou a při zjevení v roce 1251 předala sv. Šimonu Stockovi škapulír na znamení spásy a závazku – oděv jako symbol lidského nitra, šaceného Boží milostí. Přesto se zde ještě dlouho o úctě k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie příliš nehovořilo, ale v roce 1950 papež Pius XII. sdělil celému světu, že škapulír je znamením zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Označil to za nevyhnutelné, protože Srdce Panny Marie uchráněné dědičné viny nás chce přivádět k Srdci Ježíšovu a k jeho milosrdenství.

V roce 1855 byl zaveden svátek Přecházení srdce Panny Marie. Nedlouho předtím, 8. prosince 1854, bylo papežem Piem IX. vyhlášeno dogma o početí Panny Marie bez poskvrny prvotního hříchu. Teprve po něm se začal šířit výraz „Neposkvrněné Srdce Panny Marie“.

Panna Maria o zavedení pobožnosti k svému Neposkvrněnému Srdci požáda-

la ve Fatimě při zjevení 13. 6. 1917 slovy: „Bůh chce zavést ve světě úctu k mému Neposkvrněnému Srdci.“

Roku 1930 Panna Maria při zjevení sv. Kateřině Labouré žádala o ražení dnes po celém světě rozšířené medailky „Neposkvrněného Početí“ (označované za Zázračnou), na zadní straně se dvěma Srdci, Ježíšovým a Mariiným, takto spojenými do jedné úcty.

Neposkvrněnému Srdci Panny Marie papež Pius XII. zasvětil celý svět 31. října 1942.

Podle www.catholica.cz

Poznámky:

⁽¹⁾ Po II. vatikánském koncilu byla s upravováním církevního kalendáře na tento den zavedena památka Panny Marie Královny a památka jejího Neposkvrněného Srdce byla přesunuta hned za slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, tedy na sobotu po 2. neděli po Seslání Ducha Svatého. [pozn. red.]

Milosrdenství náleží k ustavujícím evropským hodnotám – dokončení katecheze Sv. otce ze str. 2

milosrdenství. Děkuji všem mladým lidem, kteří do Krakova přijeli! A děkuji také těm, kteří se ze všech koutů světa s námi spojili! V mnoha zemích se totiž konaly menší Dny mládeže, které se propojily s krakovskými. Kež se dary, které jste dostali, stávají každodenní odpovědí na Pánovo volání. Vzpomeňme s hlubokou láskou také na Susannu, dívku z této římské diecéze, která zemřela ve Vídni poté, co se zúčastnila Světových dní mládeže. Pán, který ji jistě přijal v nebi, kež utěší její rodinu a přátele.

Při této cestě jsem rovněž navštívil svatyni v Čenstochové. Když jsem stál před obrazem Panny Marie, byl jsem obdáván pohledem Matky, která je zvláště Matkou polského lidu, onoho ušlechtilého národa, který mnoho vytrpěl, ale v síle víry a její mateřské ruky vždy znovu povstal. Pozdravil jsem tu několik Poláků a musím říci, že jste dobří! Pod tím pohledem rozumíme, jaký duchovní smysl má pouť onoho lidu, jehož dějiny jsou neoddělitelně spojeny s Kristovým křížem. Rukou se tam dotýkáme víry svatého věřícího Božího lidu, který si skrze zkoušky uchovává naději. A zároveň si stráží moudrost, která je rovnováhou mezi tradicí a inovací, mezi pamětí a budoucností. Polsko dnes

celé Evropě připomíná, že nemůže existovat budoucnost kontinentu bez jeho ustavujících hodnot, jejichž středem je křesťanský pohled na člověka. Mezi těmito hodnotami je *milosrdenství*, jehož zvláštními apoštoly byli dva významní potomci polské země – sv. Faustyna Kowalská a sv. Jan Pavel II.

A konečně byl také součástí této cesty *obzor světa* – světa povolání vyrovnávat se s válkou vedenou po částech, která jej ohrožuje. A zde bylo hluboké mlčení při návštěvě Auschwitz-Birkenau výmluvnější než jakákoli slova. V onom tichu jsem naslouchal všem duším, které tudy prošly, a vnímal jejich přítomnost. Cítil jsem soucit, Boží milosrdenství, které některé svaté duše dokázaly přinést i do oné propasti. Za hlubokého ticha jsem se modlil za všechny oběti násilí a válek. A tam, na onom místě, jsem ještě více a naléhavěji pochopil cenu paměti, nikoli jako vzpomínky na minulé události, nýbrž jako varování a zodpovědnosti pro dnešek a zítřek, aby se setba nenávisti a násilí neuchytila v brázdách dějin. V této paměti válek a mnoha zranění, mnohé prožívané bolesti, jsou také četní muži a ženy, kteří dnes trpí válkami – jsou to mnozí naši

bratři a sestry. Když jsem v onom koncentračním táboře pohlédl na tamní krutost, ihned jsem pomyslel na krutost dneška, která se ničím neliší. Není tak soustředěná jako v onom místě, ale vládne všude ve světě. Krutost, bolest, válka, nenávist a smutek jsou nemocemi tohoto světa. A z toho důvodu vás stále žádám o modlitbu – kež nám Pán udělí pokoj!

Za toto všechno děkuji Pánu a Panně Marii. A opětovně vyjadřuji vděk polskému prezidentovi a dalším státním představitelům, krakovskému arcibiskupovi, kardinálu (Dziwiszovi), a celému polskému episkopátu i všem těm, kteří tisícími způsoby umožnili tuto událost, která vydala znamení bratrství a pokoje Polsku, Evropě a světu. Chtěl bych také poděkovat mladým dobrovolníkům, kteří více než rok pracovali na organizaci setkání, a rovněž sdělovacím prostředkům a jejich zaměstnancům. Děkuji, že jste umožnili, aby Světový den mládeže byl viditelný v celém světě. A zde nemohu opomenout Annu Marii Jacobini, italskou novinářku, která v Krakově náhle zemřela. Modleme se také za ni, která odešla ve službě. Děkuji!

*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Rádia Vatikan*

Suma o darech svatého Josefa (37)

DRUHÁ ČÁST

Kapitola IX: Dar privilegia lásky, kterou Panna Maria milovala Josefa více než ostatní smrtelníky (Dokončení)⁽¹⁾

Nejsvětější Panna měla veliké srdce a upřímnou mysl, a proto jí bylo vlastní, aby těm, kdo jí prokazovali službu, to oplácela tím, že jim projevovala svou lásku srdcem, slovy a skutky. A Josef právě usiloval o to, aby své snoubence prokazoval ve dne i v noci službu. Jakou neuvěřitelnou láskou byla tudíž naplněna Panna Maria, kterou Josefovi, svému muži, dávala z každé strany najevo! Ó, jak svatá Panna svému snoubenci, jak se má rozumně za to, sloužila! Jak nejvyšš pohotově ho poslouchala! Jak s ním během jednotlivých dní nejvyšš laskavě a láskyplně hovořila! A tak věřím, neposkrvněná Panno – a tato má víra není marná –, že jsi byla stále zapálena nejčistší láskou vůči svému nejčistšímu a tobě nejúslužnějšímu snoubenci. A myslím si, že jsi ho co nejlaskavěji milovala více než všechny patriarchy, proroky, vůdce, krále a jiné svaté. Ó nejšťastnější dare lásky, v němž nechyběly pokoj a svornost, láska a jednomyslnost, dobrota a tichost! Jistě nebyly mezi vámi, božskými manželi, žádné rozbroje, žádný stín nesvornosti ani žádná nelibost, nýbrž jste si prokazovali vzájemnou službu a projevovali vzájemnou lásku. Ó, s jakou péčí nebeská Panna připravovala nepřítomnému muži jídlo, chystala na stůl a udržovala dům čistý! S jakou nesmírnou radostí se ho ujímala, když se vracel domů! Oba všechno dělali z lásky k Ježíšovi, kte-

rého jako přítomného vnímali a o němž věděli, že je věčnou prozřetelností pověřil, aby v něčem takovém vytrvali. Božské vyvolení dalo totiž vzniknout velkému plamenu jejich lásky, neboť je skutečně jejím původcem. Svatá Panna a Josef tak věděli, že byli Bohem vyvoleni, aby mezi sebou vytrvali v božské lásce, kterou by zahřívali chladná srdce celého lidského rodu.

Dále, jestliže věříme, že Adam nejvyšš miloval svou ženu, která byla stvořena z jeho žebra, když řekl: „Proto muž opustí svého otce i svou matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem“,⁽²⁾ o co více máme věřit, že svatá Panna milovala Josefa, jestliže byli onou svátostí předobrazování!⁽³⁾ Sňatek prvních lidí i manželství nejsvětější Panny a Josefa předznamenávaly totiž nerozlučitelné pouto svaté Matky církve, jak praví apoštol: „Toto tajemství je veliké; mám na mysli vztah Krista a církve.“⁽⁴⁾ Jaké pouto lásky, ptám se, může být větší či by mohlo být těsnější než nejsvětější společnost Josefa a Marie, kterou Ježíš, věčná Láska, ustanovil, střezil vlastní přítomností, dával jí růst a ji zdokonaloval? Tuto nejvyšší lásku předem zvěstovali patriarchové, jejichž manželství byla naplněna velikou láskou. Toto je ona božská láska, toto je nejvyšší láska, která jediná zplodila světu pravého Boha, živila ho a oblékala. Pro tuto lásku týž pravý Bůh chtěl být považován za syna tohoto nejposvátnějšího manželství a tak být nazýván. Z Panny a záro-

veň Matky vyšel Bohočlověk a chtěl být považován za syna muže této vždy neporušené Panny. Proto svatý Jeroným ve své knize proti Vigilantiovi⁽⁵⁾ o jedinečné lásce svaté Panny vůči Josefovi praví: „Ty říkáš, že Maria pannou nezůstala? Já nezastávám jen toto, nýbrž tvrdím, že i sám Josef byl skrze Marii panicem, aby se z panenského manželství narodil syn panic. Jestliže totiž u svatého muže nepřipadá v úvahu smilnění a nepíše-li se, že by měl jinou manželku, a jestliže Marii, o níž se předpokládalo, že ji měl za manželku, byl spíše strážcem než manželem, vyplývá z toho, že s Marii zůstal panicem, a tak si zasloužil být nazýván otcem Páně.“⁽⁶⁾ Tolik Jeroným.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ V první části této kapitoly *Sumy o darech sv. Josefa*, kterou jsme uveřejnili v předchozím čísle Světla, bylo nejprve vypočítáno devět podobností, které zakládaly mimořádnou lásku Panny Marie vůči sv. Josefovi, totiž podobnost tělesná, šlechtického původu, stálého panenství, božského manželství, vzájemné lásky, vzájemné služby, nadpřirozeného vyvolení, předobrazu a nakonec podobnost lásky a jmenování vzhledem ke Kristu. Pak bylo probránno pět prvních podobností. Nyní bude tedy pojednáno o zbývajících čtyřech podobnostech. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Gn 2,24.

⁽³⁾ Tj. svazek Adama a Evy byl předobrazem spojení Panny Marie a sv. Josefa. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Ef 5,32.

⁽⁵⁾ Ve skutečnosti ve své knize proti Helvidiovi. [pozn. překl.]

⁽⁶⁾ *Adversus Helvidium*, 19. In: PL 23, sl. 203 (čes. překl.: *O ustavičném panenství blah. P. Marie proti Helvidiovi kniha jedna*. Přel. František Bauer. Praha: nákl. vlastním, 1877, s. 37; český překlad jsme upravili). [pozn. překl.]

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

těsnými dveřmi! Říkám vám: Mnoho se jich bude snažit vejít, ale nebudou moci. Jakmile se pán domu zvedne a zavře dveře, a vy zůstanete venku a začnete tlouci na dveře a volat: ‚Pane, otevři nám!‘, odpoví vám: ‚Neznám vás, odkud jste.‘ Tu začnete říkat: ‚Vždyť jsme s tebou jedli a pili a učil jsi u nás na ulicích!‘ Ale on vám odpoví: ‚Nevím, odkud jste. Pryč ode mne,

všichni jste páchali nepravostí!‘ Tam bude pláč a skřipění zubů, až uvidíte, jak Abraham, Izák, Jakub a všichni proroci jsou v Božím království, ale vy budete vyhnáni ven. A přijdou od východu a od západu, od severu a od jihu a zaujmou místo u stolu v Božím království. Ano, jsou poslední, kteří budou prvními, a jsou první, kteří budou posledními.“

Svatý Ludvík Francouzský

Liturgická připomínka 25. srpna

Zivotní příběh Ludvíka IX. Francouzského, který byl už krátce po své smrti v roce 1297 svatořečen, známe spolehlivě a podrobně. Je uctíván jako patron vazačů knih a tiskařů a celé řady dalších rukodělných řemesel a také jako ochránce poutníků a slepců. Nejčastěji bývá zobrazován s Kristovou trnovou korunou v ruce.

Ludvík žil v době Hohenstaufů, narodil se v roce 1214 a byl ideálním obrazem středověkého panovníka. Jeho zbožná matka Blanka Kastilská zachránila chlapci svoji prozíravostí a rázností jako regentka trůn po brzké smrti jeho otce, Ludvíka VIII. Její slova: „Víš, dítě, jak velmi tě miluji, ale raději bych tě viděla mrtvého, než jak se dopouštíš smrtelného hříchu“ ovlivnila chlapce velmi hluboce a přispěla podstatně k jeho svatě bázni Boží a odporu ke zlu.

Ludvík se jako devatenáctiletý oženil s Markétou z Provence. Tímto sňatkem byl sjednocen jih se severem Francie a nadále byla už jen jedna Francie. Manželství bylo požehnáno jedenácti dětmi.

Málo králů bralo svůj královský úřad tak vážně jako Ludvík. Už od mládí konal zbožná cvičení, každé ráno se zúčastnil bohoslužby a také jako král vedl svůj mnišský život, pokud to bylo možné. Pod svým pláštěm nosil kutnu františkána. Proto se nikdo nedivil, že si vzal pod svoji ochranu oba mladé žebравé řády, františkánů a dominikánů.

Král žil se svojí rodinou tak skromně, že musel často vyslechnout kvůli tomu výčitky. U svého stolu krmil chudé, zakládal špitály a nikdy nebyl líný konat dobro. Protože Ludvík měl neúplatný cit pro právo a bezpráví, uspořádal právní řád a nezřídká sedával také u soudu. Jeho přísná nařízení zakazovala souboj, vykořisťování bezbranných a nádhermilovnost.

Ve všem dával sám ušlechtilý příklad. Staral se o čistotu víry a o blaho církve, stavěl chrámy a opatství, na obranu proti kacířům založil univerzitu v Toulouse, podporoval výukovou činnost sv. Tomáše Akvinského a sv. Bonaventury v Paříži. Také povolal k životu ve středověku tak

proslulou univerzitu Sorbonnu, která se ještě dnes těší skvělé pověsti. Když Balduin II. z Cařihradu nabídl v Benátkách k prodeji drahocennou Kristovu trnovou

Ve všem dával sám ušlechtilý příklad. Staral se o čistotu víry a o blaho církve, stavěl chrámy a opatství, založil na obranu proti kacířům univerzitu v Toulouse, podporoval výukovou činnost sv. Tomáše Akvinského a sv. Bonaventury v Paříži.

korunu, kterou kdysi císařovna Helena zachránila před zničením, neváhal Ludvík ani chvíli. Získal ji za mnoho peněz a doprovodil ji ve slavnostním procesí do Paříže. K počtě relikvie nechal Ludvík postavit okouzující kostel „Sainte-Chapelle“. Když se v prosinci 1243 král proti očekávání zotavil z těžké horečky, slíbil Bohu na poděkování křížovou výpravu.

*El Greco (1541-1614):
Sv. Ludvík Francouzský*

Šlechta se vzpírala proti Ludvíkovu plánu, protože vzpomínky na dřívější nešťastné křížové výpravy byly ještě zřetelné před očima. Ale král prosadil svůj plán proti všemu odporu a lodě nakonec opustily zemi. Dokonce Markéta, jeho manželka, provázela krále na plavbě do Sváté země. Po přezimování vojska na Kypru došlo k přistání v Egyptě v květnu 1249. Saraceni vyklidili Damiettu bez většího boje, protože byli překvapeni. Svět dosud neviděl větší vojsko křížáků. U El Mansuru narazili křesťané na nepřátele.

Psal se 8. únor 1250. Růže kvetly, všechno bylo velmi jiné než doma. Tu došlo k nepochopitelnému dopuštění: Šťěstí křížových rytířů skončilo! Egypťané se dopustili zrahy a uzavřeli přechod přes Nil. Vojsko oslabené námahami, horečkou a hladem nezvládlo provést průlom. Tak upadlo do zajetí a s ním i král Francie. Po mnohém pokoření se Ludvíkovi podařilo získat svobodu za velké výkupné. Po čtyři roky čekal v Sýrii nadarmo, že mu západní země nebo papež pošlou slíbené nové vojsko. Ale zbytečně. Musel se vrátit. Pomyšlení na ztrátu svatých míst a na utrpení zajatých křesťanů ho ale provázelo neustále.

V roce 1267 se postavil znovu do čela křížové výpravy. Králova flotila vyplula z Aigues-Mortes v jižní Francii a přistála v Tunisu. Tam mělo Ludvíkovi přijít osvobození od Karla z Anjou. Ale vytoužená pomoc během celého obležení v Tunisu se nedostavila. V táboře vypukla silná nákaza. Mezi muži zemřel nejprve mladý francouzský princ, potom kardinál – papežský legát, nakonec strašné nakaže podlehl 25. srpna 1270 i král Ludvík. S mrtvolou krále nastoupili cestu na Sicílii, stále ještě v naději, že budou moci proniknout na Východ, aby alespoň mrtvému umožnili splnění jeho slibu. Ale flotilu postihly silné bouře, většina lodí byla silně poškozena, šedesát jich šlo ke dnu i s mužstvem a vybavením. Na křížovou výpravu už nebylo ani pomyšlení.

Tehdy byla tělesná schránka panovníka dopravena po souši do Francie a jeho hlava uložena v „Sainte-Chapelle“ blízko oné svatě trnové koruny, která se stala symbolem jeho kněžského království.

*Z Oase des Friedens 4/2015
přeložil -mp-*

Náboženský stát (3 - dokončení)

Dá se říci, že od dob Francouzské revoluce, která bojovala nejenom s církví a s křesťanskou představou státu, ale ustanovila i novou „světskou liturgii“, máme v Evropě co do činění s návratem ideologie staré Byzance.

Problém liberálů se svobodou

Před staletími se byzantští císaři považovali za „zevnější biskupy“ a cítili se oprávněni k ustanovení úplné světské nadvlády nad církví. Po Francouzské revoluci obratně převzali role nových „byzantských císařů“ západoevropští liberálové. Pod jejich diktátem, od druhé poloviny 19. století počínajíc, vedly se v Evropě – od Pruska po Portugalsko – „boje o kulturu“ (kulturkampfy), které byly de facto shora nařizovanou laicizací. Nepůsobil tu žádný „objektivní duch dění“ nebo „výzvy nových časů“, ale konkrétní vlády zpracovávají projekty konkrétních proticírkevních zákonů schvalovaných úplně konkrétní (liberály ovládanou) parlamentní většinou. Liberálům 19. století (stejně jako jejich současným následovníkům) vůbec nešlo o svobodu. Vždyť to by v praxi znamenalo nutnost souhlasit s tím, že katoličtí rodiče budou mít svobodu nechávat své děti vzdělávat ve školách vedených řeholemi, které byly liberály nenáviděny. To by znamenalo, že je třeba zaručit svobodu pro občana katolického vyznání, který „má ten vrtoch“ vstoupit do Tovaryšstva Ježíšova – do řádu, který byl ve všech zemích procházejících dalšími fázemi „kulturního boje“ postižen nejtěžšími represemi – až po vyhnání. To by přece znamenalo nutnost uznání svobody katolíků disponovat vlastním zděděným majetkem, na což zase liberálové podporující všude zákony o konfiskaci majetku církve (pocházejícího přece v rozhodující většině právě z takových darů) nebyli ochotni přistoupit.

Liberálním autorům kulturkampfů v 19. století tedy nešlo o svobodu, ale o pokrok. Pokrok chápaný svérázným způsobem. Identifikovaný především s úplným vypuzením sféry *sacrum* z široce pojímané sféry veřejné (výchova, politika, úřady). Nástrojem zavádění takto chápaného pokroku, který tímto způsobem přebral novou podobu „světského náboženství“ – v očích liberálních pro-

pagátorů „bojů o kulturu“ – byl stát. Samozřejmě, pokud stát měl tuto podmínku splňovat, musel být řízen „zodpovědnými“ lidmi – a tedy liberály rozmanitého ražení, disponujícími zjevnými (tisk) i tajnými (zednářství) prostředky podporujícími jejich politiku.

Novodobá varianta náboženského státu

Takový stát měl za pomoci výjimečného zákonodárství, policie, a když bylo třeba i oddílů vojska, železnou rukou zavádět „pokrok“. V praxi ale šlo o zavádění, řekněme to jasně, nové podoby „světského náboženství“, čili bojovného laicismu. V této souvislosti se dá říct, že v dobách různých evropských kulturkampfů nešlo jen o boj s katolickou církví. Odstranění katolických vlivů z veřejné sféry (vzděláním počínaje) mělo být svého druhu přípravou předpolí k zásadnímu cíli – ustanovení „náboženského“ státu nemilosrdně pronásledujícího ty, kteří byli označeni za nepřítel „pokroku“.

Takovým nepřítelem – a to nejpřednějším – byla pro liberální iniciátory „bojů o kulturu“ katolická církev, která vypracovala za léta úsilí vyrovnat se s nároky světského státu vizi vztahu stát – církev. Vizi, která zachovávala samostatnost obou institucí, ale nechápala sféru světskou podle vymezení jako nedostupnou pro všemohoucího Boha působícího ve světě prostřednictvím své církve.

Potvrzení řehole jezuitského řádu (freska v kostele Panny Marie Sněžné v Olomouci)

Je třeba zde uvést slova profesora Heinricha Bassermanna, liberálního evangelického teologa z univerzity v Heidelbergu, nekritického přívržence bismarckovského kulturkampfu, který v roce 1874 napsal: „My, protestanti, chápeme stát jinak než papežové 11. století. Pro nás stát není pouze sídlem bezbožných a chtivých lidských mocností. Pro nás je sám o sobě morálním a božským pořádkem. A dokonce nejvyšším morálním uspořádáním, jaké kdy na zemi existovalo. Proto tedy si stát musí podrobit každé jiné společnosti podobně jako kroužky v řetězu. (...) Stát totiž zahrnuje celé množství morálních a duchovních dober, požehnání i povinností, proto také s sebou nese i božskou mysl, podobně jako církev (evangelická), která zprostředkovává udílení náboženských dober a blahoslavenství, uspokojuje náboženské potřeby a ukládá náboženské povinnosti.“

Těmito slovy liberální přívrženec kulturkampfu líčil to, co se všeobecně označuje jako statolatrie, čili zbožštění státu, a co se mělo ve chvíli zavádění kulturkampfu stát hlavní zásadou veřejného života v Německé říši. Ovšem podobným způsobem myšlení se uvažovalo všude, kde pod heslem „boje o lepší, novodobou kulturu“ likvidovali církev, chápanou nejenom jako hierarchii, ale jako společenství věřících, kteří se ve jménu základních svobod stavěli na odpor vyznavačům bojovného laicismu.

Církev proti novému idolu

V první linii odporu stanul papež – blahoslavený Pius IX. (1846–1878). Nepřátelé církve mu vyčítali, že v proslulém *Syllabu*, připojeném k encyklice *Quanta cura*, publikované roku 1864, se mezi četnými omyly, které církev odmítá, našlo mínění, že „římský papež může a musí se srovnat a usmířovat s pokrokem, liberalismem a současnou civilizací“.

Jak to, církev se obrací zády k současné civilizaci? Navzdory tomu, co tvrdila propaganda tvůrců „bojů o kulturu“, takové stanovisko Pia IX. nebylo důvodem ke kurióznímu nedostatku důvěry církve k současnosti a ke svobodomyšlným aspiracím člověka. Zcela naopak. Papež právě odmítal významovou souvislost „pokroku“ a „současnosti“, který těm slovům tehdy liberálové připisovali – a tedy program oddělení katolicismu od společ-

nosti současně s jednoznačným prosazováním statolatrie.

Avšak skutečnou příčinou násilného útoku liberálů na *Syllabus errorum* (Seznam bludů) připravovaný blahoslaveným papežem bylo jiné vyjádření Pia IX., které směřovalo na samotnou podstatu nového „světského náboženství“. Neboť mezi nedostatky papežem odsuzovanými byla i teze vyhlašující, že „stát, který je počátkem všech práv, má ničím neomezené pravomoci“. Jinými slovy, papež zavrhoval kult nového bůžka, čili „novodobého“ státu. Tomuto bůžkovi se odevzdávali autoři dalších „bojů o kulturu“ a k němu chtěli přinutit také lidi věřící v Boha.

Kulturkampf rozpoutaný v Říši Bismarckem a podporovaný německými liberály (majícími v parlamentu většinu), jehož apogeeu připadlo na 70. léta 19. století, byl v tomto ohledu příkladnou zkouškou v ustanovení nadvlády světské moci nad mocí duchovní ve jménu „moderního státu“. Začalo se odstraněním kněží a řeholníků ze škol (1871–1872) a končilo to zásadním vměšováním do procesu seminární formace duchovenstva skrze ústavní požadavek platící v Prusku z moci tzv. květnových nařízení z let 1873–1874, a to státního dozoru nad vzděláním budoucích kněží a povinnosti týchž skládat tzv. státní zkoušku. Jako vždy v případech tohoto typu bylo z území Říše odstraněno mnoho řádů. Jako nejnebezpečnější se znovu jevili jezuité, kteří až do roku 1917 v důsledku speciálního nařízení (*Jesuitengesetz*) nesměli pobývat na území německého státu. Tento zákaz se týkal dokonce i těch členů jezuitského řádu, kteří byli německými státními občany.

Podobným způsobem postupovali stoupenčí bojovného laicismu ve III. francouzské republice po roce 1875. V letech 1876–1879 tam byla zavedena úplná laicizace školství podle tzv. Ferryho práv – od jména tehdejšího předsedy vlády francouzského státu. Nejenom že kněží a řeholníci byli propouštěni ze škol, ale rovněž se zaváděly nové programy výuky, uplatňující tzv. laický světónázor (nové označení „světského náboženství“). Ze školních učebnic dějepisu a zeměpisu najednou zmizely překrásné francouzské katedrály jako symboly kultury této země a jejich místa zaujaly lokomotivy, továrny a po roce 1889 i Eiffelova věž.

Blahoslavený papež Pius IX.

Poté, co ze státních škol odstranili duchovní osoby, dalším krokem přívrženců laicismu bylo zbavit rodiče katolické víry možnosti nechat své děti vzdělávat na školách vedených církevními institucemi – především řády. Takže z území III. republiky byly systematicky odstraňovány katolické řeholní kongregace (dokonce i ty kontemplativního charakteru – např. kartuziánská nebo karmelitánská) a poté začátkem 20. století byly zavírány školy vedené těmi řeholemi, které ve Francii ještě do té doby vydržely.

U každého „odsunu“ řeholníků byly přítomny davy věřících, kteří se nejednou pokoušeli aktivně bránit kláštery před četnictvem. A vždy také protestující lidé křičeli: „Ať žije svoboda!“ Ale svobody pro církve a věřící lidí bylo v liberálním náboženském státě čím dál méně.

Roztáčející se spirálu represí vůči věřícím lidem, kteří se domáhali respektování svých základních občanských svobod, zdůvodňoval v letech 1902–1905 úřadující premiér Émile Combes. Tento politik, volnomyšlenkář nejvyššího stupně, který tvrdil, že v zednářství objevil svoji „duchovní vlast“, takovýmto způsobem objasňoval před francouzským parlamentem, proč občan, který složil řeholní sliby, nemůže realizovat svoji svobodu jako učitel na škole vedené řádem, do něhož vstoupil: „Učitelem nemůže být osoba, která se z vlastní vůle odlučuje od společenství a skládá slib, že s ním nebude mít nic společného. (...) Ve chvíli, kdy zani-

ká občanská individualita, zanikají rovněž i občanské výsady.“

„Nedovolený čin“ ve Fatimě

Takovým způsobem se vyznavači bojujícího laicismu vraceli k tezi ukované jejich ideovými předchůdci, čili francouzskými revolucionáři, hlásající, že „není svobody pro nepřátele svobody“ (Saint-Just). Ve jménu této teze bylo ve Francii na počátku 20. století zavedeno celostátní sledování důstojníků francouzské armády za účelem dohledu na jejich „klerikalismus“. Pod tímto označením bylo myšleno například pravidelné chození na nedělní mši svatou nebo posílání dětí do katolických škol. Ti, u kterých sledování vykazalo takto chápaný „klerikalismus“, neměli šanci na povýšení. Tímto způsobem fungoval mechanismus „kartotékové aféry“ (na speciálních listcích se shromažďovaly osobní údaje o sledovaných důstojnících), jejíž prozrazení způsobilo ve Francii obrovský skandál a stálo É. Combese místo předsedy vlády.

Dalším „portugalským Combesem“ byl na počátku 20. století nazýván Alfonso Costa – liberální politik, který po svržení monarchie v Portugalsku v důsledku revoluce v říjnu 1910 jako premiér bezohledně uváděl do života program shora nucované laicizace této země. Začalo se od dekrucifikace (odstranění křížů) z úřadů a škol, z armády propustili kněze, ze škol odstranili náboženství. V roce 1911 bylo schváleno tzv. oddělení církve od státu podle francouzského vzoru. Koncem roku 1911 už nebyl v Portugalsku žádný katolický biskup. Všichni, kteří hlasitě protestovali proti útokům na církve, byli potrestáni vyhnáním.

Dodejme, že portugalská zastánci bojovného laicismu napsali v zákonu o „oddělení církve od státu“ prosazeném roku 1911 zákaz „ostentativního kultu“, v tom kromě jiného pro kněze zákaz nosit sutanu, ale také zákaz veřejné modlitby růžence. Ve světle takového práva (a de facto bezprávi) Matka Boží, která se několik let po zavedení laického náboženského státu v Portugalsku zjevila trojici dětí ve Fatimě a prosila Františka, Hyacintu a Lucii o každodenní modlitbu růžence (bez ohledu na místo), vyzývala ke spáchání zakázaného činu.

Z Mihujsie się! 1/ 2016 přeložila -vv-

Mají katolíci podpořit petici proti novele zákona o registrovaném partnerství?

Mnozí katolíci, ale i všeobecně křesťanští věřící, a dokonce i nevěřící se ptají, zda by měli či neměli podpořit petici proti novele zákona o registrovaném partnerství, kterou iniciovala paní poslankyně Ing. Pavlína Nytrová. O homosexualitě, resp. o dopadech homosexuálního chování a registrovaném partnerství z hlediska morálního jsme ve Světle psali již mnohokrát, naposledy v č. 22/2016. A nejde jen o homosexualitu, ale i o genderovou teorii a její inženýrství, které chce zcela popřít skutečnost, že člověk je buď žena, nebo muž.

Ale zpět k petici a k zákonu. Podívejme se na věc nejdříve z pohledu právního. Mnozí ani netuší, o co v této novele jde. Během diskusí s přáteli vyplývá, že si spousta lidí myslí, že se jedná o adopci dětí homosexuálními registrovanými partnery. Pak zaznívají velmi často argumenty typu: „...spousta dětí trpí v ústavech a dětských domovech, takto jich tam alespoň ubude..., je lepší, aby dítě vychovával homosexuální pár než ústav...“ atd. Samozřejmě to svědčí o jejich neznalosti problematiky. Nejen že poptávka po adoptcích (pozor, jen heterosexuálními páry, tedy manželi) je vyšší, než je právně volných dětí, takže navýšením poptávky o homosexuální páry by se stav nezlepšil, ale hlavně tato novela je o něčem zcela jiném. **V novele jde o to, aby homosexuální partner/partnerka směl adoptovat dítě svého homosexuálního protějšku.** Podíváme-li se na to logicky, je to zcela zbytečná novela, protože se bude týkat jen velmi úzkého okruhu lidí, možná i jen jedinců. A to v případě, že homosexuální/lesbický pár bude vychovávat dítě jednoho z nich a toto dítě nebude mít uvedeno v rodném listě otce nebo bude otec či matka z rodného listu po smrti. V jiných případech bude nutné zbavit toho druhého biologického rodiče rodičovských práv, aby mohl/a homosexuální partner/ka dítě adoptovat. Dobře, věnujme se onomu úzkému okruhu. Představme si situaci, že muž a žena mají

spolu dítě. Muž zemře a v ženě se naplno projeví lesbické sklony a uzavře registrované partnerství s jinou ženou. Tyto dvě ženy vychovávají ono dítě. Dítě si na „cizi“ ženu zvykne a vnímá ji jako součást rodiny. Za nějaký čas zemře i biologická matka dítěte. V těchto případech je pak nejčastějším argumentem zastánců novely, že dítěti hrozí pobyt v dětském domově. Jenže – pomineme-li fakt, že takovýchto případů asi opravdu moc nebude – ve skutečnosti soudy určují opatrovnictví nad dítětem a z praxe je vidět, že dítě je v drtivé většině případů svěřeno ženě, která spolu s biologickou matkou dítě vychovávala.⁽¹⁾

Logicky je tedy vidět, že z pohledu právního je tento zákon zbytečný. Jak je to ale s homosexuálními svazky, praktikováním homosexuality a genderovým inženýrstvím? Z pohledu přirozeného zákona jde o něco zcela nepřijatelného. Dle přirozeného zákona je tu muž a žena, z jejichž vztahu vznikne dítě. Nikdy nemůže mít dítě muž s mužem nebo žena se ženou. V současnosti se ovšem setkáváme i s názory – hlavně u lidí, kteří se označují za ateisty –, že i přirozený zákon si vymysleli lidé podle nějakého ustáleného vzorce chování a jako výmysl lidí jej lze měnit. Neexistuje vyšší autorita, o kterou by se přirozený zákon opřel. Že žena se ženou a muž s mužem nemohou mít dítě? To nemohou mít kolikrát ani muž se ženou. Dnes je velké množství neplodných párů. Když tito neplodní mohou adoptovat děti, proč by nemohly i stejnopohlavní páry? Toto jsou jejich nejčastější argumenty. Takové myšlení je ovšem špatné i logicky. Nad tím, že chápou přirozený zákon jako nějaký výmysl a tímto podléhající změně jakkoli a kdykoli, můžeme právě jen vyslovit lítost. Ovšem z logiky věci jsou „neplodné“ heterosexuální páry neplodné v důsledku poruchy, nemoci či jiné nepřirozené překážky. Kdežto stejnopohlavní páry jsou neplodné na základě stavu jejich pohlaví, na základě přirozeného stavu. To ovšem gender, který hlásá, že člověk si může svobodně pohlaví

vybrat, popírá. A to je přímá cesta do pekla, na tom nic nezmění ani fakt, že gender na peklo nevěří...

Písmo svaté nás na mnoha místech nabádá a varuje před nemravným chováním. Např. v listě Římanům 1,26–27; v 1. listě Korinťanům 3,16–17 nebo 6,9; v listě Židům 13,4; v listě Kolosanům 3,5–6; v listě Judově v. 7 a 16; v listě Efezanům 5,3–5; v knize Deutoronium 22,5 (zde narážka na transvestismus); o instituci manželství v knize Genesis 1,27–28, což pak opakuje v evangeliu Marek 10,6–8. Co se týká provozování homosexuality, najdeme asi nejdůležitější varování v knize Levitikus 18,22–30: „*Nebudeš souložit s mužem, jako se souloží s ženou. Je to ohavnost. Neposkytneš své lože žádnému zvířeti; stal by ses tak nečistým. Žena se nedá zvířeti, aby se s ním spářila. Byla by to hanebnost. Neznečišťujte se ničím takovým; znečistily se tím národy, které před vámi zaháním. Země se stala nečistou, já jsem stihl trestem její vinu a země musela své obyvatele vyvrhnout. Vy však budete dodržovat mé zákony a mé zvyky, nedopustíte se žádné z těch ohavností, a to ani domorodec ani cizinec sídlící mezi vámi. Neboť všechny tyto ohavnosti páchali lidé, kteří bydleli v této zemi před vámi, a země se tak stala nečistou. Učiníte-li ji nečistou vy, zda vás nevyvrhne, tak jako vyvrhla národ, který tam byl před vámi? Ano, kdokoli spáchá některou, at jakoukoli z těchto ohavností, všichni, kdo je spáchají, budou vyloučeni ze svého lidu. Dodržujte má pravidla, aniž byste uplatňovali ony ohavné zákony, kterých se používalo před vámi: ony vás pak neznečistí. Já jsem Hospodin, váš Bůh.*“

Z výše uvedeného je jasné, že katolík, a nejen on, ale všichni, kdo upřímně hledají Boha či pravdu, by měli petici proti nesmyslné novele zákona o registrovaném partnerství podpořit.

Poznámky:

⁽¹⁾ Podrobněji si lze přečíst na <http://blog.aktualne.cz/blogy/pavel-hasek/pf.php?itemid=27696#more>.

„Můj život určovala zášť a sebezničení“

Vzpomínky jedné obrácené homosexuální „hvězdy“

Joseph Sciambra je jednou z homosexuálních ex-porno-star, která se ale obrátila a je vyloučena z homosexuální scény. Na internetu (josephsciambra.com) teď propaguje léčbu, která homosexuálům umožňuje opustit homosexuální způsob života. Kromě toho je autorem knihy „Swallowed by Satan“ (Pohlčen satanem).

V La nuova Bussola Quotidiana z 29. 3. 2016 byl s Josephem Sciambrou uveřejněn rozhovor, který vedla Benedetta Frigerio.

Co vede už velmi mladé lidi k pornografii?

Josef Sciambra: Všeobecně ukájejí mladíci svoji zvědavost, co se týká sexu. Tato zvědavost je rozněcována dnešní západní kulturou, která nabízí k pohledu nahé ženské tělo. To vytváří přehnanou pozornost k sexualitě a vede snadno k pornografii. Když nějaký mladík trpí kromě toho osamělostí a frustrací – tak jako se to stalo také mně – stává se závislost na pornografii stále silnější. Skoro po celé moje dětství byla pornografie a sebeukájení jakoby oázou, jistým místem, kde jsem se cítil být milován a přijímán – samozřejmě jenom ve své fantazii. Kromě toho upadá stále více dnešních mladých lidí do této pasti buďto proto, že jim chybí postava otce, který by měl být vzorem mužského chování, nebo že trpí pocity méněcennosti. U mladistvých s homosexuálními sklony jsou silně vyjádřena obě tato hlediska.

Jak dochází od pornografie k vývoji homosexuálních sklonů?

Josef Sciambra: Kdo vidí mnoho pornografie, ten otupí. Nutí ho to, aby vyhledával stále extrémnější scény. Protože jsem s tím začal už v osmi letech, tak mě všechno toto v mladických letech nudilo. A tak jsem se začal shánět po homosexuální pornografii – je to úplně obvyklý scénář. Skoro denně jsem poznával muže, většinou ženaté a s dětmi, kteří původně nebyli nikdy homosexuálně motivováni, ale teď byli závislí na homosexuální pornografii. Protože mě to vzrušovalo, začal jsem se ptát, jestli nejsem homosexuální. O to silnější podnět to byl také proto, že jsem byl nejisté, osamocené dítě a hledal jsem potvrzení u jiných mužů. Když jsem měl 18 let, opustil jsem svůj domov, abych jel do San Franciska, světového hlavního města homosexuálů. Sotva jsem přijel, byl jsem téměř přepaden zástupem mužů – byli starší než já –, kteří

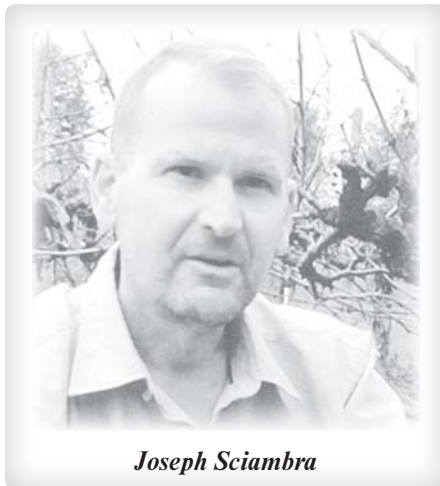
mě chtěli uvést do světa homosexuality. Tam jsem se dověděl, že sex se vykonává beze studu a že homopornografie slouží

V samotné nejliberálnější zemi, jakou je Holandsko, vykazuje homosexuální obyvatelstvo vysoký stupeň duševních onemocnění. Aby tuto skutečnost zatajili, mluví Západ o homofobii.

jako cesta iniciace. Chybějící otec je pákou, kterou tě homosexuální svět dostává do spárů. Ne nadarmo se opakuje konstelace pornografie, totiž spojení zralého muže s mladým mužem.

Jaký vliv na váš život teď mělo homosexuální chování?

Josef Sciambra: Člověk ztratí mnoho přátel, zemřelých následkem HIV a drog. Vyznačoval jsem se nenávistí a sebeničným. Myslel jsem si, že by mě homosexuální životní styl od toho mohl odvést. Ale na konci devadesátých let bylo moje zdraví silně ohroženo. Trpěl jsem trvale hemeroidy, zraněními konečníku, krvácením, které mi přinesly anémii (chudokrevnost). Musel jsem bojovat s chlamydiemi a s kapavkou. Antibiotika postupně

Joseph Sciambra

ztrácela účinnost. Nechápal jsem, že jsem na pokraji smrti.

Kdy jste zanechal tohoto životního stylu a co si myslíte o reparativní terapii?

Josef Sciambra: Reparativní terapie s psychoterapeutem nebo psychiatrem je nanejvýš účinná. Spočívá na prakticky ověřené teorii. Podle ní k tomu přispívají bezprostředně vztahy otce a syna, matky a dcery, jakož i traumata z dětství, takže se člověk jako mladistvý nebo dospělý cítí být přitahován homosexualitou. V protikladu k těm, kteří tvrdí skálopevně, že homosexualita je vrozená – navzdory chybějícím vědeckým důkazům –, nachází se mnozí psychologové v krizové situaci: Neboť v samotné nejliberálnější zemi, jakou je Holandsko – je to první země, kde bylo legalizováno „manželství“ lidí stejného pohlaví –, vykazuje homosexuální obyvatelstvo vysoký stupeň duševních onemocnění. Aby tuto skutečnost zatajili, mluví Západ o homofobii. V průběhu svého procesu uzdravování jsem naproti tomu poznal, že stísněnost osob s homosexuálním zaměřením je ve vztahu s traumatizující událostí, která lidi přivádí k tomu, aby se sami léčili prostřednictvím sexu. Poté, co jsem hledal pomoc, přiznal jsem si zneužití, které jsem utrpěl jako dítě. Teprve pak začal proces uzdravování. Část toho spočívala v navazování přátelství s jinými zdravými muži, abych objevil opravdový význam mužství.

I když někteří lidé neschvalují „manželství“ mezi osobami téhož pohlaví, přesto skoro všichni podporují, že by se těmto pářům měla přiznat „jakási práva“. Dokonce někteří preláti si myslí, že se tímto způsobem dosáhne „sociálního míru“. Jenže, jakého druhu míru se má dosáhnout akceptováním takové reality?

Josef Sciambra: Ve světě LGBT se setkáváme v podstatě se skupinou zneužitých

děti a znevážených obětí, které hledají útěchu ve společenství. V ní se používají navzájem v marné snaze zmírnit bolest. Kdo do tohoto společenství vstoupí, setká se s kulturou nejvyšší promiskuity, což potvrzuje vysoký procentuální výskyt HIV a jiných pohlavních nemocí (jenom v New Yorku je pravděpodobnost onemocnění HIV u mužských homosexuálů 140krát větší než u zbytku obyvatelstva). Vzhledem k takovému možnému konci se pokoušejí někteří lidé s těmito tendencemi žít v monogamním vztahu. Ve skutečnosti je to ale obtížné, a proto přecházejí na jiné vztahy. Máme co činit se zraněnými lidmi, jimž nic dobrého nepřinese, bude-li je v jejich životním stylu utvrzovat. Daleko více potřebují pomoc. Lidé musí pochopit, že boj za jejich práva je politický boj, do něhož jsou osoby s homosexuálními sklony lákány s tím cílem, aby se zničila rodina.

To, co mě změnilo, byl strach před smrtí, když jsem byl nemocný. Pochopil jsem, že bych mohl být zavržen. V průběhu démonických orgií tam byl přítomen ďábel a byl schopen mě odnést do pekel. Moje matka se nikdy nepřestala modlit, a protože jsem od dětství věřil v Boha, prosil jsem Ho snažně o pomoc – a On mě zachránil. Téměř ihned jsem pochopil, že všechno, co jsem dělal, byla dlouhá cesta do záhuby. Bůh mi dal jasno a začal jsem studovat a číst. Duchovní a současně psychologická pomoc mě vyléčila z homosexuality.

Jak se dá bojovat s genderovou ideologií a pornografií, která nás zaplavuje?

Josef Sciambra: Nejlepší cesta, jak bojovat s genderovou ideologií a pornografií, začíná v rodině. Otcové musí být opravdovými otci. Skoro každý člověk s homosexuálními sklony, se kterým jsem se setkal, měl nějaké problémy se svým otcem nebo s jinou mužskou osobou, s níž byl ve vztahu. Proto se musí muži velmi vážně vyrovnat se svojí otcovskou zodpovědností. Musí dávat ctnostný příklad a chovat se mužsky vůči ženě. Musí jednat silně a rozhodně při setkávání se svými syny. A musí je mít doopravdy rádi. Když totiž nebudeš svému synu dobrým otcem, budou se mnozí jiní muži pokoušet zaujmout tvoje místo.

Z VISION 2000 - 4/2016 přeložil -mp-

Znamení přítomnosti Boha ve vesmíru (2 - dokončení)

Každý člověk, který upřímně hledá pravdu, vnímá jasná znamení přítomnosti a působení všemohoucího Boha ve vesmíru, který nás obklopuje.

Slunce jakož i jiné hvězdy produkují energii díky nukleární fúzi, která mění vodík na helium. Vědci odhadují, že všech galaxií je přibližně 100 miliard. Obrovitost celého vesmíru a síla energie, kterou vytvářejí v něm existující hvězdy, převyšují všechny lidské představy.

Energie vytvářená hvězdami je projevem génia a všemohoucnosti Boží. Stvoření celé té energie a síly existující ve vesmíru popisuje Bible jedinou větou: „Učinil i hvězdy.“ To rozum nám říká, že Bůh povolal k existenci celý vesmír: „Hospodino-vým slovem byla učiněna nebesa, dechem jeho úst veškeré jejich vojsko.“ (Ž 33,6)

Nepředstavitelné rozměry vesmíru, neobvyklé galaxie a mlhoviny hlásají Boží chválu. Vesmír, který nás obklopuje, přerůstá naše poznávací schopnosti a vyzývá nás k nadšené modlitbě nad velikostí, moudrostí a láskou Stvořitele: „Ať se před Hospodinem chvěje celá země, ať se ho bojí všichni obyvatelé světa! On mluví, a děje se, on velí, a tu stane se.“ (Ž 33,8-9) Současná věda není schopna zjistit počet hvězd ve vesmíru. Jen Stvořitel, jak čteme v Písmu svatém, „určuje počet hvězd a každou nazývá jejím jménem. Je veliký náš Pán, všemohoucí, jeho moudrost nelze vystihnout. Hospodin

podporuje pokorné, až k zemi snižuje bezbožníky.“ (Ž 147,4-6)

Všemohoucnost potřebná ke stvoření hvězd, planet, galaxií, moudrost k jejich udržení v dokonalé harmonii, neuvěřitelná krása vesmíru – to vše ukazuje na majestát, moudrost a lásku Stvořitele. To Pán Bůh „zemi udělal svou mocí, svět založil svou moudrostí a svým rozumem rozprostřel nebesa. Když pozdvihne hlas, zahučí vody v nebi, dává vystoupit mrakům od konce země, k lijáku přivolává blesky a ze svých zásobáren vyvádí vítr.“ (Jer 10,12-13)

Díky daru rozumu člověk může s úžasem obdivovat prostornost i krásu vesmíru a promlouvat ke Stvořiteli: „Při pohledu na tvé nebe, dílo tvých prstů, na měsíc a hvězdy, jež jsi upevnil, co je vůbec smrtelník, že se na něj pamatuješ, Adamův syn, že ho ráčíš navštěvovat? Udělal jsi ho o málo menším než bohy, věncíš ho slávou a krásou.“ (Ž 8,4-6)

Nemohou se zbavit viny

Objevy soudobé vědy jednoznačně ukazují na to, že vesmír je dílem geniálního Projektanta, má ustanovený pořádek v čase a prostoru. Britský astrofyzik sir Arthur Eddington tvrdí: „Idea univerzálního rozumu čili Logu by byla, podle mého mínění, docela pravděpodobným názorem v této etapě vědeckého rozvoje.“ Naproti tomu Allan Sandage (1926-2010), americký astronom, laureát Crawfordovy ceny, píše: „Připadá mi málo pravděpodobné, aby se něco tak uspořádaného objevilo z chaosu. Musí existovat nějaké organizační pravidlo. Bůh je pro mne tajemstvím, ale znamená objasnění pro zážitek bytí: proč existuje něco, a ne nic.“

Každý člověk, pokud je při smyslech, myslí logicky a poznává překvapivou krásu a dokonalost, s jakou funguje vesmír, a to jak v makro-, tak i v mikrokosmu, dospívá k názoru, že musí existovat Nejvyšší Inteligence, která celý svět naplanovala, povolala k bytí a řídí jej.

Počítačová simulace vzdálenosti Neptuna od jeho největšího měsíce Tritona

Kolumbovi rytíři na podporu rodiny a manželství

Tuto pravdu připomínají texty Písma svatého: „To, co se může o Bohu vědět, je pro ně zjevné: odhalil jim to totiž Bůh. Co je na něm od stvoření světa neviditelné, jeho věčná moc i jeho božství, dává se rozumu zahlédnout prostřednictvím jeho děl, takže pro ně není omluvy.“ (Řím 1,19-20) Kdo se nemůže zbavit viny, když tvrdí, že Bůh není? Svatý Pavel píše, že to jsou ti, „kteří ujařmují pravdu v nespravedlnosti“ (Řím 1,18).

„Nedojde-li člověk svým rozumem až k tomu, aby poznal Boha, stvořitele všeho, pak to není kvůli tomu, že by neměl vhodný prostředek, jako spíše kvůli překážce, kterou klade jeho svobodná vůle a jeho hřích,“ objasňuje svatý Jan Pavel II. (*Fides et ratio*, 19) Apoštol Pavel potvrzuje, že takoví lidé se dali do otroctví hříchů, „při svém rozumování ztratili soudnost a jejich nerozumné srdce se zatemnilo: činili si nároky na moudrost, a přitom se z nich stali blázni.“ (Řím 1,21-22) A v Knize Moudrosti čteme: „Ano, nicotní jsou od přirozenosti všichni lidé, kteří neměli znalost Boha, kteří nedokázali, vycházejíce z viditelných dober, poznat Toho, jenž je, a kteří při pohledu na díla nepoznali Tvůrce. (...) Neboť z velikosti a krásy tvorů lze srovnáním vypočítat jejich Původce.“ (Mdr 13,1.5) Svatý Jan Pavel II. objasňuje, že: „podle Bible představuje tato pošestilost zároveň i ohrožení pro život. Pošetilec si totiž namlouvá, že zná mnoho věcí, ale ve skutečnosti není s to upřít pohled na ty podstatné. A to mu brání uvést do pořádku svou mysl (srov. Př 1,7) a zaujmout správný postoj k sobě samému a k svému okolí. Když pak dospěje až k tvrzení, že »Bůh neexistuje« (srov. Ž 14,1), ukazuje s konečnou platností, jak je jeho poznání nedostatečné a jak je vzdáleno od plné pravdy o věcech, o jejich původu a o jejich osudu.“ (*Fides et ratio*, 18)

Světově proslulý britský astronom, matematik a astrofyzik Fred Hoyle prohlásil, že víra ateistů v to, že Bůh není, a v náhodný vznik prvotní živé buňky je tak absurdní a nelogická jako přesvědčení, že po přehnutí tornáda sběrnou kovového odpadu vznikne kompletně smontovaný, k letu připravený Boeing 747 (srov. Fred Hoyle, *Hoyle on evolution*, „Nature“, Vol. 294, No. 5837, November 12, 1981, s. 105).

To, co dnes děláme v našich rodinách a farnostech, změnila dějiny církve a našich společností – řekl na zahájení letošní konvence Kolumbových rytířů Carl Anderson, který stojí od roku 2000 v čele této největší a nejstarší organizace katolických laiků (založena byla v roce 1882). Ve zprávě o její činnosti za uplynulý rok věnoval zvláštní pozornost programu *Budování domácí církve*, který byl odpovědí na synodální proces o pastoraaci rodin. Kolumbovi rytíři se rozhodli pro iniciativu zaměřenou na posílení vlastních manželství a výchovu dětí ve víře. Soustředili se zejména na mladé otce, aby jim ukázali, jak přibližovat své rodiny k Bohu.

Při zahájení konvence Carl Anderson představil také nejnovější statistiky

této organizace. Podle nich vzrostl počet Kolumbových rytířů na 1,9 milionu. Organizace se rychle rozvíjí také v Polsku, na Litvě a na Ukrajině. Stále více sil a zdrojů je věnováno charitativní práci. V minulém roce na ni vyhradili 175 milionů dolarů a více než 73 milionů hodin dobrovolnické práce. Zvláštní podporu věnovali pronásledovaným křesťanům.

Carl Anderson poukázal také na to, že katolíci mají jednoznačně podporovat kulturu života a nedávat hlas politikům, kteří hlasují pro interrupce. Nejde totiž pouze o jedno z mnoha politických témat, nýbrž o právní řád, který připustil smrt 40 milionů lidí – připomněl nejvyšší představitel Kolumbových rytířů.

www.radiovaticana.cz, 3. 8. 2016

Používáme-li svůj rozum, můžeme jedinečně potvrdit fakt existence Boha Stvořitele. Naproti tomu jenom „víra je zárukou dober, ve která se doufá, důkazem skutečností, které se nevidí (...) Pro svou víru chápeme, že světy byly stvořeny Božím slovem, takže to, co se vidí, pochází z toho, co zjevné není.“ (Žid 11,1.3)

Mlhovina Štír ve Velkém Magellanovu mračnu - nejaktivnějším místě vzniku hvězd

Poznání Boha, navázání vztahu lásky s Ním se pro nás stalo možné jen proto, že sám Bůh zjevil lidem celou pravdu o sobě, když se stal skutečným člověkem v Ježíši Kristu. To přece On, „Syn Boží přišel

a (...) nám dal porozumění, abychom poznali Pravého“ (1 Jan 5,20). Ježíš Kristus nám zjevil celou pravdu o Bohu: že je jeden ve třech Osobách, že „lidé prostřednictvím Krista, vtěleného Slova, mají v Duchu Svatém přístup k Otci a stávají se účastnými božské přirozenosti“ (II. vatikánský koncil, *Dei verbum*, 2), že Pán Bůh všechny zve ke sjednocení s Ním v lásce. Přirozené světlo rozumu je pouze prvním krokem na cestě poznání osobního Boha, Stvořitele nebe i země, zatímco plné poznání Boha prostřednictvím navázání vztahu lásky s Ním se uskutečňuje jenom skrze „víru působící láskou“ (Gal 5,6). Je třeba upřímně se zříci všech hříchů a každý den svěřovat celý svůj život Kristu ve vytrvalé modlitbě, ve svátosti pokání a v Eucharistii, i v praktikování křesťanského milosrdenství.

„Zjevujícím Bohu je třeba prokazovat »poslušnost víry« (srov. Řím 16,26; také Řím 1,5; 2 Kor 10,5-6), již se celý člověk svobodně odevzdává Bohu tím, že se »rozumem i vůlí plně podřizuje zjevujícím Bohu.«“ (II. vatikánský koncil, *Dei verbum* 5)

Z Mitujcie się! 1/2016 přeložila -vv-

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „SVATÉ DĚTI NÁS UČÍ MILOSRDENSTVÍ“**, která má souvislost se Svatým rokem milosrdenství. Uskuteční se **ve dnech 10.-11. září 2016**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu. Zakončení je v neděli ve 13 hodin. **Přihlášky do 5. září 2016** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Pondělí 22. 8. 2016

6:05 Pro vita mundi (80. díl): Jan Špilar 6:45 ARTBITR – Kulturní magazín (21. díl): S režisérem Vítem Zapletalem 7:00 Šahbáz Bhattí, muž, který měl sen – Pákistán 7:30 V pohorách po horách (27. díl): Đurkovec – Bukovské vrchy 7:40 Jak potkávat svět (37. díl): S Jiřím Černým 9:00 Krajané z Gerniku 9:40 BET LECHEM – vnitřní domov (31. díl): Pavel Štěpánek – hispanista 10:00 10 let s televizí Noe: S přehledem a nadhledem 11:30 Tam a zpět 11:45 Bible pro nejmenší: Potopa 11:50 Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Pláč uprostřed ticha 12:40 Ivo Cívárek na Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 13:20 Bradi Barthová 13:40 Skleněná múza 13:50 Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi 14:20 Příběhy odvahy a víry: Petr Čadaajev (8. díl): Bláznova obhajoba 14:50 Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – O kráse a kouzlu Komenského Labyrintu 16:00 Vlastní pracovní osud ve vlastních rukách 16:20 Transport 16:55 Bez hábitu nazivo: Z kláštera premonstrátů v Želivě 18:00 Nádvoří národů: Rozhovor s kard. Gianfrancem Ravasim 18:25 Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory 18:30 Bible pro nejmenší: Abram 18:40 Putování modrou planetou: Kanada BC 19:15 Ars Vaticana (26. díl) 19:25 Zambijský Bambo 20:00 Můj chrám: Ing. Marian Jurečka, ministr zemědělství, v kostele Očišťování Panny Marie – poutní místo, Dub nad Moravou [P] 20:15 Varšava 1943–1944: boj za svobodu 21:10 ARTBITR – Kulturní magazín (8. díl): Vzpomínka na prof. Františka Dvořáka 21:25 Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Naplňte džbány vodou 23:00 Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid 23:30 Kulatý stůl (173. díl): Fanatismus a extrémismus 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 23. 8. 2016

6:05 Má vlast: Cheb 7:30 Vlastní pracovní osud ve vlastních rukách 7:50 Outdoor Films s Alfrédem Krzemieněm (50. díl): Fotograf přírodních krás 9:20 Muzikanti, hrajte 9:50 Poselství svatých: Terezie z Lisieux 10:05 Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Naplňte džbány vodou 11:45 Bible pro nejmenší: Abram 11:50 Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Strání – obec pod Javorínou 12:25 Sekce pro mládež ČBK 12:50 Ars Vaticana (26. díl) 13:00 Světoznámé výšivky z Cífera 13:20 BET LECHEM – vnitřní domov (31. díl): Pavel Štěpánek – hispanista 13:40 V pohorách po horách (27. díl): Đurkovec – Bukovské vrchy 13:50 Milosrdenství a svatost: Vělička 14:10 Mwebare kwija – Klinika v buši 14:25 Kulatý stůl (173. díl): Fanatismus a extrémismus 16:00 Pod lampou: Sen Everest 18:00 Noeland (50. díl) 18:30 Bible pro nejmenší: Izák a Rebeka 18:35 Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory 18:40 Hermie a ustrašený pavouk 19:15 Tam a zpět 19:30 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2016 [P] 20:00 Barva lásky 20:35 Vysočina – odkaz Josefa Jambora 21:15 Můj Bůh a Walter: Ateismus 21:35 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2016 22:00 Jak potkávat svět (9. díl): S Janou Lewitovou a Lenkou Mitášovou 23:10 Skleněná múza 23:20 Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky 0:05 Cestujeme regionem Záhorie 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 24. 8. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2016 6:25 Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – O kráse a kouzlu Komenského Labyrintu 7:35 Zambijský Bambo 8:00 United 8:25 Credo: kořouhe Karla Rechlika 8:45 Vzdělanost – Otec Miroslav 8:58 Řád svatého Huberta 9:20 Ars Vaticana (26. díl) 9:35 Přímý přenos generální audience papeže [L] 10:50 Povolání – Sestra Olga 11:05 Příběh o Žofii 11:45 Bible pro nejmenší: Izák a Rebeka 11:50 Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 ARTBITR – Kulturní magazín (8. díl): Vzpomínka na prof. Františka Dvořáka 13:00 Varšava 1943–1944: boj za svobodu 14:00 Poselství svatých: Terezie z Lisieux 14:10 Hlubinami vesmíru s Ing. Janou Tichou: Planetky, 2. díl 14:50 Charita Vsetín 15:10 Nádvoří národů: Rozhovor s kard. Gianfrancem Ravasim 15:35 Vlastní pracovní osud ve vlastních rukách 16:00 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2016 16:20 Můj chrám: Ing. Marian Jurečka, ministr zemědělství, v kostele Očišťování

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Panny Marie – poutní místo, Dub nad Moravou 16:35 Jak potkávat svět (9. díl): S Janou Lewitovou a Lenkou Mitášovou 17:45 Chléb náš vezdejší 18:00 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. 18:20 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 18:30 Bible pro nejmenší: Jákob a Ezau 18:35 Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory 18:45 Cvrlikání (46. díl): Václav Fajfr & Acustio 20:00 Léta letí k andělům (73. díl): Tadeusz Kondrusiewicz – běloruský římskokatolický kněz a arcibiskup arcidiecéze Minsk-Mohylev 20:20 Noční univerzita: P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili 21:15 Živá historie – Hrad Strečno 21:25 Příběhy odvahy a víry: Petr Čadaajev (8. díl): Bláznova obhajoba 22:00 Generální audience Svatého otce 22:35 Noční univerzita: Johanna Šujanová – Porno je lež 23:40 Umění sklářských mistrů 0:10 Známe Roberta Hliněnského 0:40 Jazzový skřítek a jeho Pekáč 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 25. 8. 2016

6:05 Skleněná múza 6:15 Putování modrou planetou: Kanada BC 6:50 Léta letí k andělům (73. díl): Tadeusz Kondrusiewicz – běloruský římskokatolický kněz a arcibiskup arcidiecéze Minsk-Mohylev 7:10 Ars Vaticana (27. díl) 7:20 Hrdinové víry (13. díl): Zdenka Schelingová & 8:25 Příběh o Žofii 9:05 V pohorách po horách (27. díl): Đurkovec – Bukovské vrchy 9:15 Strání – obec pod Javorínou 9:35 Milosrdenství a svatost: Vělička 10:00 Kulatý stůl (173. díl): Fanatismus a extrémismus 11:30 Tam a zpět 11:45 Bible pro nejmenší: Jákob a Ezau 11:50 Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Má vlast: Cheb 13:30 Generální audience Svatého otce 14:00 Muzikanti, hrajte 14:30 Sekce pro mládež ČBK 15:00 Noeland (50. díl) 15:30 Zambijský Bambo 16:00 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2016 16:20 Outdoor Films s Alfrédem Krzemieněm (50. díl): Fotograf přírodních krás 18:00 Hermie a ustrašený pavouk 18:30 Bible pro nejmenší: Ráchel 18:35 Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory 18:40 Kazachstán, poutní kostel 19:30 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 19:40 Poselství svatých: Terezie z Lisieux 20:00 Cvrlikání (40. díl): Jana Šteflíčková 21:05 Můj chrám: Ing. Marian Jurečka, ministr zemědělství, v kostele Očišťování Panny Marie – poutní místo, Dub nad Moravou 21:20 Putování po evropských kláštřích: Ekumenický ženský klášter v Grandchamp, Švýcarsko 22:00 Pod lampou [P] 0:05 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. 0:25 Světoznámé výšivky z Cífera 0:40 Řád svatého Huberta 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 26. 8. 2016

6:05 Vlastní pracovní osud ve vlastních rukách 6:25 Stíny na kolébce 7:20 Za operou 8:15 Můj chrám: Ing. Marian Jurečka, ministr zemědělství, v kostele Očišťování Panny Marie – poutní místo, Dub nad Moravou 8:30 Noční univerzita: P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili 9:25 Příběhy odvahy a víry: Petr Čadaajev (8. díl): Bláznova obhajoba 10:00 ARTBITR – Kulturní magazín (8. díl): Vzpomínka na prof. Františka Dvořáka 10:10 Varšava 1943–1944: boj za svobodu 11:10 Léta letí k andělům (73. díl): Tadeusz Kondrusiewicz – běloruský římskokatolický kněz a arcibiskup arcidiecéze Minsk-Mohylev 11:30 Jezuitské redukce v Paraguayi 11:45 Bible pro nejmenší: Ráchel 11:50 Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Život na konci života 13:30 Ivo Cívárek na Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 14:05 Zambijský Bambo 14:35 Jak potkávat svět (34. díl): S profesorem Dušanem Holým a jeho vnukem, klavírním virtuosem Dušanem Holým

16:00 Putování modrou planetou: Kanada BC 16:35 Ars Vaticana (27. díl) 16:50 Vysočina – odkaz Josefa Jambora 17:30 Nádvoří národů: Rozhovor s kard. Gianfrancem Ravasim 18:00 United 18:25 Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory 18:30 Bible pro nejmenší: Konečně doma 18:35 II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu 18:55 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. 19:15 Putování po evropských kláštřích: Ekumenický ženský klášter v Grandchamp, Švýcarsko 20:00 Kulatý stůl (190. díl): Duchovní tvář Evropy 21:30 V pohorách po horách (27. díl): Đurkovec – Bukovské vrchy 21:40 ARTBITR – Kulturní magazín (8. díl): Vzpomínka na prof. Františka Dvořáka 22:00 10 let s televizí Noe: Z lidové kultury vyšli – z písničky vyrostli, a do světa si zašli 23:05 Kazachstán, poutní kostel 0:00 Outdoor Films s Alfrédem Krzemieněm (50. díl): Fotograf přírodních krás 1:30 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 27. 8. 2016

6:05 Kazachstán, poutní kostel 6:55 ARTBITR – Kulturní magazín (21. díl): S režisérem Vítem Zapletalem 7:05 Zambijský Bambo 7:30 Léta letí k andělům (73. díl): Tadeusz Kondrusiewicz – běloruský římskokatolický kněz a arcibiskup arcidiecéze Minsk-Mohylev 7:50 Poselství svatých: Terezie z Lisieux 8:05 Historie sklářství v Karlovině 8:25 Noeland (50. díl) 8:55 Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory 9:00 Hermie a ustrašený pavouk 9:35 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. 9:55 Můj chrám: Ing. Marian Jurečka, ministr zemědělství, v kostele Očišťování Panny Marie – poutní místo, Dub nad Moravou 10:10 Skleněná múza 10:20 Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti 11:25 Světoznámé výšivky z Cífera 11:40 Bradi Barthová 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 Pod lampou 14:15 Cvrlikání (40. díl): Jana Šteflíčková 15:20 Milosrdenství a svatost: Vělička 15:40 Hlubinami vesmíru s Ing. Janou Tichou: Planetky, 2. díl 16:25 10 let s televizí Noe: Z lidové kultury vyšli – z písničky vyrostli, a do světa si zašli 17:30 To pravé srdce Evropy 17:48 Z Nursie na Sampor 18:05 Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy 18:30 Bible pro nejmenší: Konečně doma 18:35 Sedmihlásky (58. díl): Slunečko vychodí zpoza Lyse hory 18:40 Muzikanti, hrajte 19:10 Vysočina – odkaz Josefa Jambora 20:00 Outdoor Films s Martinou Prášilovou a Tomášem Malinou (51. díl): Windsurfing je (pro nás) životní styl [P] 21:35 Svěcení kaple Božího milosrdenství [P] 21:45 Strání – obec pod Javorínou 22:10 Harfa Noemova 22:35 Dáno do vínků: Krajčárka z Pobedína 22:50 V pohorách po horách (28. díl): Hostýn a Skalný – Hostýnské vrchy [P] 23:00 Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – O kráse a kouzlu Komenského Labyrintu 0:10 Ivo Cívárek na Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 0:45 Pro vita mundi (112. díl): Eva Budzáková 1:20 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 28. 8. 2016

6:15 Ars Vaticana (27. díl) 6:25 Zambijský Bambo 6:50 Trinidad a Tobago: Všichni vy žijnívi, pojďte 7:45 Cvrlikání (40. díl): Jana Šteflíčková 8:55 Putování modrou planetou: Kanada BC 9:30 Milosrdenství a svatost: Vělička 9:55 Pomoc, která se točí 10:30 Mše svatá z Mohelnického dostavníku [P] 11:40 Kouzlo strun 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 ARTBITR – Kulturní magazín (8. díl): Vzpomínka na prof. Františka Dvořáka 12:30 Harfa Noemova 12:55 Danajský dar: divadelní spolek Hrozen 13:30 Outdoor Films s Martinou Prášilovou a Tomášem Malinou (51. díl): Windsurfing je (pro nás) životní styl 15:00 Noční univerzita: P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili 16:00 Bez hábitu nazivo: Z kláštera kapucínů v Praze na Hradčanech 17:00 Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi 17:35 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. 17:55 Sedmihlásky (55. díl): Či je to luka 18:00 Noeland (51. díl) 18:25 Hermie a neposlušná včela Buzby 19:00 Drslavice 19:10 Léta letí k andělům (73. díl): Tadeusz Kondrusiewicz – běloruský římskokatolický kněz a arcibiskup arcidiecéze Minsk-Mohylev 19:30 Pan profesor 20:00 Ohlédnutí za SDM Kraków 2016 22:05 Vysočina – odkaz Josefa Jambora 22:45 10 let s televizí Noe: Z lidové kultury vyšli – z písničky vyrostli, a do světa si zašli 23:50 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:05 Galavečr Odry 2014 0:55 Noční repríza dopoledních pořadů.

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti, přišla jsem k vám, mezi vás, abyste mi daly svoje starosti, abych je přinesla svému Synu, abych se u Něho za vás přimlouvala pro vaše dobro. Vím, že každý z vás má svoje starosti, svoje zkoušky, proto vás mateřsky zvu, přijďte ke stolu mého Syna. On pro vás láme chléb, sebe vám dává, dává vám naději, od vás žádá více víry, naděje a radostnosti. Žádá váš vnitřní boj proti egoismu, odsuzování a lidským slabostem. Proto já, jako Matka, říkám: Modlete se, protože modlitba vám dává sílu k vnitřnímu boji! Můj

Syn, jako malý, mi často říkal, že mne budou mnozí milovat a nazývat Matkou. Já zde mezi vámi cítím lásku. Děkuji vám. Pro tu lásku prosím svého Syna, aby se nikdo od vás, mých dětí, nevrátil domů takový, jaký přišel; abyste si odnášely co nejvíce naděje, milosrdenství a lásky; abyste mi byly apoštoly lásky, kteří budou svým životem svědčit o tom, že nebeský Otec je zdrojem života, a ne smrti. Drahé děti, znovu vás mateřsky prosím, modlete se za vyvolené mého Syna, za jejich posvěcené ruce, za vaše pastýře, aby mohli hlásat o mém Synu s co největší láskou a tak působit obrácení. Děkuji vám.“

Mežugorje 2. srpna 2016

Duchovní programy a kurzy v exercičním domě na Svaté Hoře v roce 2016

Začátek	Konec	Název kursu	Exercitátor	Gena
28. 8. 2016 17.30 hodin	3. 9. 2016 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	P. Miloslav Kabrda, SDB	2310 Kč
15. 9. 2016 17.30 hodin	18. 9. 2016 13.00 hodin	Exercicie pro seniory – „Zralý život a jeho závěr z pohledu víry“	Mons. Aleš Opatrný	1200 Kč
3. 10. 2016 17.30 hod	7. 10. 2016 8.30 hodin	Základní kurz duchovních cvičení (pro ty, kdo ještě nebyli na exerciciích)	P. David Horáček, CSsR	1510 Kč
10. 10. 2016 17.30 hodin	14. 10. 2016 8.30 hodin	Exercicie pro muže „Král David“	P. Václav Hypius, CSsR	1510 Kč
13. 11. 2016 17.30 hodin	19. 11. 2016 8.30 hodin	Exercicie pro kněze – „Ježíš – Chléb života podle 6. kapitoly Janova evangelia“	Mons. Aleš Opatrný	2310 Kč
20. 11. 2016 17.30 hodin	26. 11. 2016 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	P. Pavel Pola	2310 Kč

Přihlášky písemně na adresu: Římskokatolická farnost Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II-591
e-mail: ex.dum@svata-hora.cz, nebo vyplněním formuláře na www.svata-hora.cz. Tel. 731 619 800. Změna programu vyhrazena.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

20. – 27. SRPNA 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 21. 8.		PO 22. 8.		ÚT 23. 8.		ST 24. 8.		ČT 25. 8.		PÁ 26. 8.		SO 27. 8.			
Antifona	812	912	1478	1664	841	945	1673	1892	873	978	889	995	1768	1990		
Žalm	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	1479	1665	842	945	1481	1667	873	978	889	996	1769	1990		
Antifony	813	914	828	929	843	946	1674	1893	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	813	914	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1654	1871	847	950	1674	1894	877	983	893	1000	1770	1991		
Antifona k Zach. kantiku	712	803	1479	1665	847	950	1675	1894	1482	1669	894	1001	1485	1672		
Prosby	817	917	1655	1872	847	951	1675	1894	878	983	894	1001	1771	1992		
Závěrečná modlitba	712	803	1479	1665	1480	1666	1482	1668	1483	1669	894	1001	1485	1672		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	792	890	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	1676	1895	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	712	803	835	938	851	955	1482	1668	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 20. 8.															
Hymnus	807	907	821	922	1660	1877	852	956	1677	1897	883	989	900	1007	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	1678	1897	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	1678	1897	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1663	1880	856	960	1680	1900	887	994	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	711	803	712	803	1479	1666	856	960	1681	1900	1483	1670	904	1012	713	804
Prosby	811	911	826	927	1664	1881	856	960	1681	1900	888	994	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	712	803	712	803	1479	1665	1480	1666	1482	1668	1483	1669	904	1012	713	804
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 21. 8. – 21. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 66,18–21
Ž 117(116),1–2
Odp.: Mk 16,15 (Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.
Nebo: Aleluja.)
2. čt.: Žid 12,5–7,11–13
Ev.: Lk 13,22–30

Pondělí 22. 8. – památka Panny Marie Královny

1. čt.: 2 Sol 1,1–5,11b–12
Ž 96(95),1–2a,2b–3,4–5
Odp.: srov. 3 (Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.)
Ev.: Mt 23,13–22

Úterý 23. 8. – nezávazná památka sv. Růženy z Limy

1. čt.: 2 Sol 2,1–3a,14–17
Ž 96(95),10,11–12,13
Odp.: 13b (Hospodin přichází řídit zemi.)
Ev.: Mt 23,23–26

Středa 24. 8. – svátek sv. Bartoloměje

1. čt.: Zj 21,9b–14
Ž 145(144),10–11,12–13ab,17–18
Odp.: srov. 12 (Ať tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.)
Ev.: Jan 1,45–51

Čtvrtek 25. 8. – nezávazná památka sv. Benedikta, Jana, Matouše, Izáka a Kristina nebo sv. Ludvíka nebo sv. Josefa Kalasanského (v ostravsko-opavské diecézi: památka bl. Metoděje Dominika Trčky)

1. čt.: 1 Kor 1,1–9
Ž 145(144),2–3,4–5,6–7
Odp.: srov. 1 (Budu velebit tvé jméno, můj Bože, králi.)
Ev.: Mt 24,42–51

Pátek 26. 8. – ferie

1. čt.: 1 Kor 1,17–25
Ž 33(32),1–2,4–5,10–11
Odp.: 5b (Země je plná Hospodinovy milosti.)
Ev.: Mt 25,1–13

Sobota 27. 8. – památka sv. Moniky

1. čt.: 1 Kor 1,26–31
Ž 33(32),12–13,18–19,20–21
Odp.: 12b (Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.)
Ev.: Mt 25,14–30

TEOLOGIE A BIBLE V ŽIVOTĚ ČLOVĚKA

JEŽÍŠ KRISTUS, NÁŠ SPASITEL • UVEDENÍ DO CHRISTOLOGIE

Vicente Ferrer Barriendos • Ze španělštiny přeložil Petr Koutný • Odpovědný redaktor Michal Šabatka

Kniha uvádí do tajemství života, smrti a vzkříšení Ježíše Krista, Spasitele světa a člověka. Otevírá před čtenářem hluboký význam Kristova života, jeho skutků a jednání. Seznamuje s historickým vývojem pohledu a názorů na Ježíšovu osobu, prezentuje aktuální problematiku pojetí Ježíše Krista v teologii. Je to kniha prohlubující poznání Ježíše, ale současně nabízející odpovědi na otázky související s jeho osobou. Kniha má církevní schválení Řeckokatolického exarchátu v České republice. Vyšlo s laskavou podporou Nadace Kirche in Not.

Axis - spolek pro dobrou literaturu • Brož., A5, 200 stran, 160 Kč

tří mudroslovných knih, ale spíše bohatým zdrojem inspirací, postřehů a nečekaných souvislostí.

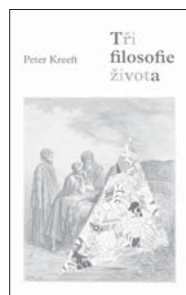
KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 130x205 mm, 152 stran, 190 Kč

O CITECH A DALŠÍCH SLOŽITÝCH VĚCÍCH ČLOVĚKA • OTÁZKY A ODPOVĚDI

Józef Augustyn SJ • Z polštiny přeložila Jindra Hubková

Autor velmi přístupným způsobem, laskavě a soucitně, a přitom s jasnými požadavky odpovídá na otázky v oblasti emocionálního života člověka. Mimo jiné radí, jak léčit závist, hněv, různé fobie, jak prožívat negativní city, vysvětluje, v čem spočívá skutečná upřímnost, a také, zda k nám Bůh promlouvá skrze sny. Kniha vznikala v průběhu exercicií, které autor vedl, na základě autentických otázek účastníků. Je určena pro nejširší čtenářskou obec a je nabízena jako poradce, nikoli jako učebnice.

Cesta • Brož., 140x200 mm, 152 stran, 180 Kč

TŘI FILOSOFIE ŽIVOTA

Peter Kreeft • Z angličtiny přeložil Ivan Bok • Odpovědná redaktorka Eva Fuchsová

Americký popularizátor filosofie Peter Kreeft se stylově přibližuje anglickým velkánům, jako je G. K. Chesterton a C. S. Lewis. Dívá se na Kazatele, Joba a Píseň písní jako na učebnice filosofie; nikoli teoretické, ale veskrze praktické, životní filosofie. *Kazatel* demonstruje, jak se svět jeví bez víry – jako peklo. *Job* nás učí naději navzdory vši beznaději – utrpení ho očisťuje a uvádí do pravdy, která je zjevením Boha. *A Píseň písní*, to je Lásky, nebe, Bůh. Kreeftova kniha není souvislým výkladem těchto

MEZI BIBLÍ A MEDICÍNOU II • SOUČASNÉ VÝZVY PRO KŘEŠŤANY VE ZDRAVOTNICTVÍ

Kolektiv autorů • Pořadatel MUDr. Štěpán Rucki, CSc.

Sborník 19 přednášek, které zazněly na konferencích Sdružení křesťanských zdravotníků v ČR. Jedenáct autorů – lékařů různých specializací, právník a zdravotní bratr – reaguje ve svých příspěvcích na aktuální výzvy pro křesťany pracující ve zdravotnictví, jako jsou: syndrom vyhoření; úzkostné stavy; alternativní medicína; diety a vztahy k jídlu; hospicová péče; asistovaná reprodukce a účta k životu; vydávání svědectví o Kristu; křesťanský životní styl; vztahy na pracovišti; nakládání s časem aj.

Křesťanský život • Brož., A5, 158 stran, 159 Kč

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Štefánek Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradníka II, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povoleno SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.